

ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ

ಕೊಡುಗೈ ನೀಡಬನ್ನಿ

ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸುಕ್ಷೇತ್ರ ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ. ಇಲ್ಲಿ ಎಡೆಬಿಡದೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ತ್ರಿವಿಧ ದಾಸೋಹಗಳು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಜನಜನಿತ. ಸುಮಾರು ದಶಕಗಳ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸೇರಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಆಕರ್ಷಿಸಿದೆ, ಅವರ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ.

ಮೆಚ್ಚಿದ ಮಹನೀಯರು ನಿಂತು ಬೆಂಬಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೊಡುಗೈ ದೊರೆಗಳಾಗಿ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅನೇಕರು ಅನೇಕ ವಿಧಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಬೃಹತ್ಪ್ರಮಾಣದ ಮಹಾತ್ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ನೆರವಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. "ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ನೆರವೇ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಮಹಾನಿಧಿ" ಎಂಬುದಾಗಿ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಗಳವರೇ ಸಾರಿ ಸಾರಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ದಾನಿಗಳ ದಾನ ಪವಿತ್ರ ಪಾತ್ರತ್ವವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೊಂದುತ್ತದೆ. ಈ ಮಹಾಶಯರುಗಳಿಗೆ 'ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ' ತುಂಬುಹೃದಯದ ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತದೆ.

ಧಾನ್ಯ ಸಂಗ್ರಹಣೆ :

* ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಸುಗ್ಗಿಯಲ್ಲಿ ಇಂತಿಷ್ಟು ಧಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಮುಡಿಪಾಗಿಡಿ.
* ನೀವು ಬಂದಾಗ ತಂದು ಅರ್ಪಿಸಿರಿ ಅಥವಾ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಬಂದಾಗ ಒಪ್ಪಿಸಿ.
* ನೀವು ನೀಡಿದ ತೆನೆಗಳು ಕೂಡಿ ರಾಶಿಯಾಗಿ ದಾಸೋಹಕ್ಕೆ ವಿನಿಯೋಗವಾಗಲಿ.

ಧನ ಸಹಾಯ :

* ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳೂ ಯಥಾಶಕ್ತಿ ನಿಮ್ಮ ಕಾಣಿಕೆ ಕಳಿಸಿರಿ.
* ನಿಮ್ಮ ಖಾತೆ ಇರುವ ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಖಾತೆ ಇರುತ್ತೆ.
* ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳು ನಿಮ್ಮ ಖಾತೆಯಿಂದ ಶ್ರೀಗಳವರ ಖಾತೆಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಲು ಬ್ಯಾಂಕ್ ಮೇನೇಜರ್‌ರವರಿಗೆ ಒಂದು ಪತ್ರ ಬರೆಯಿರಿ.
* ನಿಮಗೆ ಶ್ರಮವಿಲ್ಲದೆ ನಿಮ್ಮ ಕಾಣಿಕೆ ಸಂದಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.
* ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ನಿಮ್ಮಿಂದ ಸಂದಾಯವಾದ ಒಟ್ಟು ಕಾಣಿಕೆ ಬಗ್ಗೆ ಪತ್ರ ಬರುತ್ತೆ.

ಕೂಡಿಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿರಿ.

* ಒಂದೇ ಬಾರಿಗೆ ಇಂತಿಷ್ಟೆಂದು ದಾನ ನೀಡುವುದು ಹಲವರಿಗೆ ಅಸಾಧ್ಯ !
† ಹಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಹುಂಡಿಯನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿಡಿರಿ.
† ನಿತ್ಯ ಎಷ್ಟು ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಹಾಕಿ ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಶ್ರೀ ಮಠಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿರಿ.

ಯಾವುದೇ ಹಣ ಕಳುಹಿಸುವವರು, ಎಂ. ಒ., ಬ್ಯಾಂಕ್ ಡ್ರಾಫ್ಟ್ ಅಥವಾ ಪೋಸ್ಟಲ್ ಆರ್ಡರುಗಳನ್ನು-ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶಿವಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿಗಳು, ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಗಂಗಾಮಠ, ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲಾ 572104 ಇವರಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಬೇಕು.

ಸಹಸ್ರಾರು ಬಡಮಕ್ಕಳ ಆಶ್ರಯ ಕೇಂದ್ರ "ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ". ಇಲ್ಲಿಗೆ ನೀಡಿದ ಉದಾರ ಹೃದಯದ ನಿಮ್ಮದಾನ ನಿತ್ಯದಾಸೋಹಕ್ಕೆ ವಿನಿಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ. ನೀಡಿರಿ ನಿತ್ಯ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಹೊಂದಿರಿ.

ಇತಿ, ಭಕ್ತಮಂಡಲಿ

ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ

ಸಂಪುಟ–೨೦ ಸಂಚಿಕೆ-೯ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್, ೧೯೮೩

ಗುರು ಸಿದ್ಧಲಿಂಗೇಶ

ಯೋಗೀಶ ನೀನಾಗಿ ಪರಮಶೈವಾನುಭವ
ಭೋಗಕೊಡಲಂಗೊಟ್ಟು ದುರಿತಹರಲಿಂಗಾನು
ರಾಗಿಯೆನಿಪ ಸುನಾಮವಾಂತು ವಸುಧಾತಲದೆ ಸರ್ವಸಂಪೂಜ್ಯನೆನಿಸಿ ।
ಯೋಗದಮಲರಹಸ್ಯಮಂ ತಿಳಿಪಿ ಲಿಂಗಾಂಗ
ಯೋಗದೊಳ್ನಲಿವುತ್ತೆ ಭಕ್ತಸಂತತಿಗೆ ಭವ
ರೋಗವೈದ್ಯಕನಾಗಿ ಮೆರೆದೆಯ್ಯೆ ಮುದದಿಂದೆ ಗುರುಸಿದ್ಧಲಿಂಗೇಶ್ವರ ॥

ಮಂಗಲಂ ಶೈವಲೀಲಾರತ್ನಮುಕುರನಿಗೆ
ಮಂಗಲಂ ನಿಜಭಕ್ತನಿಹಿತಾನುಕಂಪನಿಗೆ
ಮಂಗಲಂ ಮುಕ್ತ್ಯಂಗನಾಪ್ರಾಣವಲ್ಲಭಗೆ ಮಂಗಲಂ ಜಯಶೀಲಗೆ॥
ಮಂಗಲಂ ವರವೀರಶೈವಾಬ್ಧಿ ಚಂದ್ರನಿಗೆ
ಮಂಗಲಂ ಸತ್ರಮಠ ಕುಲವನವಸಂತನಿಗೆ
ಮಂಗಲಂ ಘನಪಟ್ಟಸ್ಥಲಾಚಾರ್ಯವರ್ಯನಿಗೆ ಗುರುಸಿದ್ಧಲಿಂಗೇಶಗೆ॥

—ಮಾಗಡಿ ವೀರಪ್ಪಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಶ್ರೀವಾಣಿ

ಭರತ ಖಂಡದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕನಿಗೆ ಮಹತ್ತರವಾದ ಸ್ಥಾನವಿದೆ. ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಚೀನ ಪರಂಪರೆಯಂತೂ ಅವನನ್ನು "ಆಚಾರ್ಯ' ಎಂಬ ಶಬ್ದದಿಂದ ಕರೆದು ಗೌರವಿಸಿ ಉಚ್ಚಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಆಚಾರ್ಯ ಎಂದೊಡನೆ ಘನೀಭೂತವಾದ ಪಾಂಡಿತ್ಯವುಳ್ಳವನು, ಸರಳಜೀವಿ, ತ್ಯಾಗಜೀವಿ ಮುಂತಾದ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದ ಶಿಕ್ಷಕ ಕೇವಲ ಅಧ್ಯಾಪನ ಕಾರ್ಯ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಪರಂತು ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಣೆಯ ಕಾರ್ಯವನ್ನೂ ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಒಂದುಗ್ರಾಮದ ಜನತೆ ತಮ್ಮ ಅನೇಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಅವನ ಮುಂದೆ ಬಗೆಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನು ಆ ಊರಿನ ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತಿಯೂ ಆಗಿರುತ್ತಿದ್ದ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಶ್ರಾವಣ, ಕಾರ್ತಿಕಾದಿ ಶುಭ ಮಾಸಗಳಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮದ ಜನತೆಯನ್ನು ಸಮಾವೇಶಗೊಳಿಸಿ ಶರಣಲೀಲಾಮೃತದಂಥ ಸದ್ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ವಾಚನ ಮಾಡಿ ಅರ್ಥ ಹೇಳಿ, ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಬೋಧೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಹೀಗೆ ಶಿಕ್ಷಕ ಆ ಗ್ರಾಮದ ಕಣ್ಣಾಗಿ, ಗುರುತರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತು ತನ್ನ ಪವಿತ್ರ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು (Noblest profession) ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಸಮಾಜವೂ ಹಾಗೆ ಅತನನ್ನು ಗೌರವಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇಂದು ಅದೆಲ್ಲವೂ ತದ್ವಿಪರೀತವಾಗಿದೆ. ಇನ್ನಾದರೂ ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಕ ವರ್ಗ ಆಚಾರ್ಯತ್ವದ ಬೆಲೆಯರಿತು ಆದರ್ಶ ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಿ, ಹೊಣೆ ಹೊತ್ತು ಕಾರ್ಯ ಪ್ರವೃತ್ತರಾದಾಗ, ಅದರಂತೆ ಸಮಾಜ ಅವರನ್ನು ಗೌರವಿಸಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಂಗಳ ವಾತಾವರಣ ಮೂಡೀತು. ಭರತಖಂಡ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಗುರು ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡೀತು.

"ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ" ಮಾಸ ಪತ್ರಿಕೆ

ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ ಮಠ-572104

ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆ

ಪ್ರಧಾನ ಸಂಪಾದಕರು

ಪಂ॥ ಚನ್ನಪ್ಪ ಎರೇಸೀಮೆ

* * *

ಸಹ ಸಂಪಾದಕರು

ಪಿ. ಎಸ್. ಚಂದ್ರಶೇಖರಯ್ಯ

ಬಸವರಾಜು

* * *

ಜಾಹೀರಾತು ವಿಭಾಗ

ಎಂ. ರೇಣುಕಾರಾಧ್ಯ

* * *

ಪ್ರಸಾರ ವಿಭಾಗ

ಆರ್. ಎಸ್. ಮಲ್ಲೇಶಪ್ಪ

* * *

ಪ್ರಕಾಶಕರು

ಹೆಚ್.ಬಿ. ಗಂಗಾಧರಯ್ಯ

ಹಳೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸಂಘದ ಪರವಾಗಿ

* * *

ಮುದ್ರಕರು

ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿ

ಮುದ್ರಣಾಲಯ

* * *

ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಸ್ಥಳ

ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ ಕ್ಷೇತ್ರ

ಚಂದಾ ವಿವರ

ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ 15-00 ರೂ

ಅಜೀವ ಸದಸ್ಯತ್ವ 151-00 ರೂ

ಲೇಖಕರಲ್ಲಿ ಮನವಿ

'ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ' ನಾಡಿನ ಜನತೆಗೆ ಜ್ಞಾನ ದಾಸೋಹ ವಿತರಣೆಯ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಉದ್ದೇಶ ಸಾಧನೆಗಾಗಿ ನಾಡಿನ ಗಣ್ಯ ಲೇಖಕರಿಂದ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಕಥೆ, ಕವನ, ಕಲೆ, ವಿಜ್ಞಾನ, ಶಿಕ್ಷಣ, ರಾಜನೀತಿ, ಧರ್ಮ, ದರ್ಶನ, ಇತಿಹಾಸ ವೈಚಾರಿಕ, ಚಿಂತನ, ಸಗಿಬರೆಹ, ಹರಟೆ ಮುಂತಾದ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಸದಾ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತದೆ. ಲೇಖನಗಳು ಫುಲ್ ಸ್ಕೇಪ್ ಸೈಜಿನ ಕಾಗದದ ಒಂದೇ ಮಗ್ಗುಲಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಬರೆದಿರಬೇಕು. ಅಸ್ವೀಕೃತ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಅಂಚೆಚೀಟಿಯನ್ನು ಲಗತ್ತಿಸಿರಬೇಕು. ಲೇಖನಗಳು ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಕಳೆದು ಹೋದರೆ ಸಂಪಾದಕರು ಹೊಣೆಗಾರರಲ್ಲ. ಲೇಖನಗಳಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ತ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಧಿಕಾರ ಸಂಪಾದಕರಿಗಿದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಪತ್ರವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಅನುವಾದ, ರೂಪಾಂತರ ಲೇಖನಗಳಿಗೆ ಮೂಲ ಕೃತಿಕಾರರ ಅನುಮತಿ ಪಡೆದಿರಬೇಕು. ಸ್ವೀಕೃತ ಲೇಖನದ ಪ್ರಕಟಣೆಗೆ 'ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ' ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ನಿಗದಿ ಪಡಿಸಿರುವ ಸಂಭಾವನೆಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡಲಾಗುವುದು. ಸ್ಥಿರ ಶೀರ್ಷಿಕೆ ಪಡೆಯಲಿಚ್ಛಿಸುವ ಬರಹಗಾರರಿಗೆ ಆದ್ಯತೆ ಕೊಡಲಾಗುವುದು.

"ಸಂಪಾದಕರು"

'ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ' ಕನ್ನಡ ಮಾಸ ಪತ್ರಿಕೆ

ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ ಕ್ಷೇತ್ರ-572104

ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆ.

ಇವರಿಗೆ ಕಳಿಸಿಕೊಡಬೇಕಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ.

ಸಂಪಾದಕೀಯ

ಹಕ್ಕು–ಬಾಧ್ಯತೆ

ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯರಿತು ಜನಾಂಗವೆಲ್ಲ ವ್ಯವಹರಿಸಿದಾಗ ಅದಕ್ಕೊಂದು ಬೆಲೆ. ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗ ಒದಗಿಸುವುದು, ಹಿಂದುಳಿದವರಿಗೆ ದಲಿತವರ್ಗದವರಿಗೆ ಆದ್ಯತೆಕೊಟ್ಟು ಅವರ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸುವುದು ಸರಿ. ಆದರೆ ಜನತೆ ತಾವು ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಬಾಧ್ಯತೆ ಏನೆಂದು ಅರಿತು ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ, ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪೂರ್ಣಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಮುಗಿಸಿದಾಗ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆ ಈ ಶಬ್ದಗಳು ಸಾರ್ಥಕ. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ರಸ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡಲು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹಕ್ಕಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ನಿಯಮಗಳನ್ನರಿತು ತಿರುಗಾಡಿದಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಬೆಲೆ. ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಜನೆ ಮಾಡುವುದು ಎಲ್ಲರ ಹಕ್ಕಾಗಿರಬಹುದು. ಅದರ ನಿಯಮಗಳಿಗೆ ಬದ್ಧರಾಗಿ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅದರ ಲಾಭ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಾಧ್ಯತೆಯಾಗುತ್ತಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ಇಂದು ಸ್ವತಂತ್ರ ಭಾರತದ ಜನತೆ ಹಕ್ಕಿಗಾಗಿ ಹೊಡೆದಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ನಿಸ್ಸೀಮರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಬಾಧ್ಯತೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದಾಗ ಆ ನಿಸ್ಸೀಮತನ ಮಾಯ. ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನಿತರ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಉದ್ಯೋಗ ಪಡೆಯುವಾಗಿನ ಕಾತರ ಆತುರಗಳು ಕೆಲಸ ಪಡೆದ ಮೇಲೆ ಮಾಯ.

ಆಮೇಲೆ ದುಡ್ಡುಮಾಡುವ ವಿಧಾನದತ್ತ ಅವರ ಬುದ್ಧಿ ಚುರುಕಾಗುತ್ತದೆ. ದುಡಿಯದಯೇ ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ತಾನು ಮೇಲೇಳಬೇಕು. ಒಮ್ಮೆಲೇ ಮೇಲೇಳಬೇಕು. ಒಮ್ಮೆಲೇ ಶ್ರೀಮಂತನಾಗಿಬಿಡಬೇಕು. ಈ ಮನೋಭಾವವೇ ಎತ್ತೆತ್ತಲೂ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಮಾತ್ತೆತ್ತಿದರೆ ಗುಂಪುಗೂಡಿ ಕೂಗಾಡುವುದು ಹಿಂಸಾಚಾರಕ್ಕಿಳಿಯುದು, ನಿರಪರಾಧಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುವುದು, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ನಾಶಗೊಳಿಸುವುದು ಇದೇ ಏನು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಬಳುವಳಿ ? ಹೀಗಾದರೆ ಈ ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು ಬಲಿಷ್ಠಗೊಳಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವೆ ? ರಾಷ್ಟ್ರ ಸರ್ವ ವಿಧದಲ್ಲಿ ಬಲಿಷ್ಠಗೊಳಿಸದಿದ್ದರೆ ಮುಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಏನಾದೇವು ? ಹಿಂದಿನ ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅನುಭವಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಭಾರತೀಯರ ಭರವಸೆಯೇನು ಕಡಿಮೆಯೆ. ಇತಿಹಾಸ ಪ್ರಜ್ಞೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಬಡಿದೆಬ್ಬಿಸಬೇಡವೇ ? 9 ಸಾವಿರ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು ದಿವಾಳಿ ತೆಗೆದದ್ದೇಕೆ ? ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯಗಳ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಲ್ಲದ್ದೇ ಕಾರಣ. ಸಹಕಾರ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಅಧಿಕಗೊಳಿಸಿ ತನ್ಮೂಲಕ ಜನತೆಗೆ

10 ನೇ ಪುಟ ನೋಡಿ

ನವನೀತ

ಅಯಾಚಿತಾನಿ ದೇಯಾನಿ ಸರ್ವದ್ರವ್ಯಾಣಿ ಭಾರತ ।
ಅನ್ನಂ ವಿದ್ಯಾ ತಥಾ ಕನ್ಯಾ ಅನರ್ಥಿಭ್ಯೋ ನ ದೀಯತೇ ॥

ಬೇಡದಿದ್ದರು ಕೂಡ ನೀಡಬಹುದನ್ಯನಿಗೆ
ನಿನ್ನ ಬಳಿಯಿರುವೆಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳನು
ಬೇಡದಿರಲೀಯದಿರು ಅನ್ಯನನು ಕರೆದು
ಅನ್ನವನು, ವಿದ್ಯೆಯನು, ಕನ್ಯೆಯನ್ನು

* * *

ಅವಶ್ಯಂ ಭಾವಿನೋ ಭಾವಾ ಭವಂತಿ ಮಹತಾಮಪಿ ।
ನಗ್ನತ್ವಂ ನೀಲಕಂಠಸ್ಯ ಮಹಾಹಿಶಯನಂ ಹರೇಃ ॥

ದೊಡ್ಡವರೆ ಆಗಿರಲಿ ಯಾರಾದರಿರಲಿ
ಆಗಿಯೇ ತೀರುವುದು ಆಗಬೇಕಾದ್ದು
ಬೆತ್ತಲೆಯೆ ತಾನಾದ ಆ ಶಿವನು ಕೂಡ
ಮತ್ತೆ ಆ ಹರಿಯಾದ ಉರಗಶಯನ

* * *

ಉದ್ಯಮೇನ ಹಿ ಸಿಧ್ಯಂತಿ ಕಾರ್ಯಾಣಿ ನ ಮನೋರಥೈಃ।
ನ ಹಿ ಸುಪ್ತಸ್ಯ ಸಿಂಹಸ್ಯ ಪ್ರವಿಶಂತಿ ಮುಖೇ ಮೃಗಾಃ ॥

ಕೈಗೂಡುವುವು ಕೆಲಸ ಕೈ ಹಾಕಿದಾಗ
ಸಿದ್ಧಿಸವು ಅವು ಮನದಿ ಕನವರಿಸಿದಾಗ
ನಿದ್ದೆಯಲಿ ಮೃಗರಾಜನಾಕಳಿಸುತಿರಲು
ಬಿದ್ದು ಬಿಡುವುದೆ ಅದರ ಬಾಯಿಯಲಿ ಮೃಗವು?

* * *

'ಕಾವ್ಯಸುಧಾಪ್ರಿಯ' (ಕೆ. ಜಿ. ರಂಗಯ್ಯ)

ಹಂಚಿ ಉಣ್ಣುವ ಸಂಸ್ಕೃತಿ

—ಟಿ. ಆರ್. ಮಹಾದೇವಯ್ಯ

ಸಮಾಜ ಜೀವಿಯಾದ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಬದುಕಿನ ಕಷ್ಟ-ಸುಖಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಜೊತೆಯವರೊಡನೆ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾನೆ. ಕಷ್ಟಬಂದಾಗ ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಎದುರು ತೋಡಿಕೊಂಡು ದುಃಖದ ಭಾರವನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ಸುಖಬಂದಾಗ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಆದಕ್ಕೇ ಹಂಚಿಕೊಂಡು ಅನುಭವಿಸುವುದು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಲಕ್ಷಣವೆಂದು ಹೇಳುವರು. ತಾನು ತಿನ್ನುವ ಪದಾರ್ಥವನ್ನು, ತಾನು ಅನುಭವಿಸುವ ಸುಖವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರೊಡನೆ ಹಂಚಿ ಉಂಡರೆ, ಪಾಲ್ಗೊಂಡು ಅನುಭವಿಸಿದರೆ ಸಿಗುವ ಆನಂದ ಅಳತೆಗೆ ಮೀರಿದ್ದು. 'ಹಂಚಿದವನಿಗೆ ಪಿಂಚಣ್ಣ' ಎಂಬ ಮಾತು ಯಾರೋ ಆಸೆಗೇಡಿ ಆಡಿದ್ದಿರಬೇಕು: ಹಂಚಿ ಉಂಡವರಿಗೆ ಆಗುವ ಆತ್ಮತೃಪ್ತಿ, ಮರೆಯಾಗಿ ಒಬ್ಬನೇ ಬಕ್ಕರಿಸುವ ಆಸೆಬುರುಕನಿಗೆ ಖಂಡಿತ ದೊರೆಯದು.

'ಕಾಗೆಯೊಂದಗುಳ ಕಂಡರೆ ಕರೆಯದೆ ತನ್ನ ಬಳಗವನು?
ಕೋಳಿಯೊಂದು ಕುಟುಕ ಕಂಡರೆ ಕೂಗಿ ಕರೆಯದೆ ತನ್ನ ಕುಲವೆಲ್ಲವ?
ಶಿವಭಕ್ತನಾಗಿ ಭಕ್ತಿಪಕ್ಷವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕಾಗೆ-ಕೋಳಿಯಿಂದ
ಕರಕಷ್ಟ......' ಎಂದರು ಬಸವಣ್ಣನವರು.

ಪ್ರಾಣಿಪಕ್ಷಿಗಳೇ ಸಹಬಾಳ್ವೆಯ ತತ್ತ್ವವನ್ನು, ಹಂಚಿ ಉಣ್ಣುವ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿವೆಯೆಂದ ಮೇಲೆ ಮಾನವರಾದ ನಾವು ಅವಕ್ಕಿಂತ ಕನಿಷ್ಠರಾಗಬಾರದಲ್ಲವೆ? ಎಂದು ಅವರು ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದಕ್ಕೆಂದೇ ಕವಿ ಡಿವಿಜಿ 'ಒಬ್ಬನು ಉಣ್ಣುವುದರಲ್ಲಿ ಸವಿಯಿಲ್ಲ, ಬಾಳಸವಿ ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹಂಚಿತಿನ್ನು' ಎಂದರು:

ಒಬ್ಬನುಣುವೂಟದಲಿ ಸವಿಯಿಲ್ಲ ಸೊಗವಿಲ್ಲ
ಇಬ್ಬರಾಗುವೆನೆಂದನಂತೆ ಪರಬೊಮ್ಮಂ
ಹೆಬ್ಬದುಕಿನೊಟ್ಟೆತನದೊಳೇನು ಬದುಕುವೆಯೊ?
ತಬ್ಬಿಕೊಳ್ಳೊ ವಿಶ್ವವನು.

ಆದಕ್ಕೆಂದೇ ಅವರು ಕೂಡಿ ಬಾಳುವುದನ್ನು, ಜೊತೆಗೂಡಿ ಅನುಭವಿಸುವದನ್ನು ಕಲಿ ಎಂದು ಸಾರಿದರು:

'ವ್ಯಕ್ತಿ ಜೀವನದ ಸೊಂಪು ಸಮಷ್ಟಿಜೀವನದಿ
ಒಟ್ಟು ಬಾಳ್ವುದ ಕಲಿಯೊ ಮಂಕುತಿಮ್ಮ' ಎಂದರು.

41 ನೇ ಪುಟ ನೋಡಿ

ಕ್ಷೇತ್ರವಾರ್ತೆ

—ಸಂಪಾದಕರು

ಶ್ರೀ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ತಾ 10-9-83 ರಂದು-ಪ್ರಾತ: ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪೂಜ್ಯ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶಿವಕುಮಾರ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ದಿವ್ಯಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗಣಪತಿಸ್ವಾಮಿಯ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನಾಮಹೋತ್ಸವವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಆ ದಿನಸಂಜೆ 'ಶಮಂತಕೋಪಖ್ಯಾನ" ವೆಂಬ ಉಪನ್ಯಾಸವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಕೊಡಲಾಯಿತು. ಪ್ರತಿ ದಿನ ಸಂಜೆ ಅನೇಕ ವಿದ್ವಾಂಸರುಗಳಿಂದ ಉಪನ್ಯಾಸವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿತ್ತು. ದಿನಾಂಕ 16-9-83 ರಂದು ಸಂಜೆ ಪೂಜ್ಯ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶಿವಕುಮಾರಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಆಶೀರ್ವಚನಾ ನಂತರ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಸೇರಿದ್ದ ಅಸಂಖ್ಯ ಭಕ್ತವೃಂದಕ್ಕೆ ಸಿಹಿತಿಂಡಿವಿತರಣೆಯ ನಂತರ ರಾತ್ರಿ ಶ್ರೀವಿಘ್ನೇಶ್ವರನನ್ನು ಗಂಗೆಯಲ್ಲಿ ವಿಸರ್ಜಿಸಲಾಯಿತು.

ತಾ|| 24-9-83 ಶ್ರೀ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರ ದಿನಾಚರಣೆಯನ್ನು ಆಚರಿಸಲಾಯಿತು. ಪೂಜ್ಯ ಡಾ|| ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶಿವಕುಮಾರ ಮಹಾ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ದಿವ್ಯ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲಾ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯ ಉಪ ನಿರ್ದೇಶಕರಾದ ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಘವೇಂದ್ರಚಾರ್‌ರವರು ಮುಖ್ಯ ಅತಿಥಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಶ್ರೀಯುತರು ಶಿಕ್ಷಕರ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಕರು ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಪರಿಪಾಲಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಆದರ್ಶರಾಗಿರುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾ ಶಿಕ್ಷಕರ ಕುಂದುಕೊರತೆಯ ನಿವಾರಣೆಗೆ ಸರಕಾರದ ಗಮನ ಸೆಳೆದರು.

ಸಂಪಾದಕೀಯ

7 ನೇ ಪುಟದಿಂದ

ಅನುಕೂಲ ಕಲ್ಪಿಸ ಹೊರಟ ಸಂಘಗಳೇ ದಿವಾಳಿ ತೆಗೆದರೆ ಗತಿಏನು ? ಒಂದೊಂದನ್ನು ವಿವೇಕದಿಂದ ಅರಿತು ಪ್ರತಿವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲೂ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ಜಾಗ್ರತವಾಗದಿದ್ದರೆ ಭಾರತದ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಯಶಸ್ವಿ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸರ್ವನಾಶ. ಈಗಾಗಲೇ ಶ್ರೀಮಂತ–ಭಾರಿ ಶ್ರೀಮಂತ–ಮಧ್ಯಮವರ್ಗ–ಬಡವ–ಕಡುಬಡವ ಈ ಐದು ಪ್ರಕಾರದ ಜನ ವರ್ಗ ನಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ ಅಸಮರ್ಪಕ ಹಂಚಿಕೆಯ ಕಾರಣ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಿರುವುದನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಸ್ಥಿತಿಯಂತೂ ಅವರ್ಣನೀಯ. ಅಲ್ಲಿಯೂ ಮೇಲಾಟ ನಡೆದಿದೆ. ಹೀಗೆಲ್ಲ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯುಂಟಾಗಲು ಅಸಮರ್ಪಕ ರಾಜಕಾರಣ, ಮುತ್ಸದ್ದಿಗಳ ಅಭಾವ, ನಿಷ್ಠಾವಂತರ ಕೊರತೆ. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನೂರಾರು ಮತ; ಭಾಷೆಗಳ ಘಟಕಗಳುಳ್ಳ ಸಮಾಜ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ದಾರಿದ್ರ್ಯವನ್ನು ಒಮ್ಮೆಲೆ ನಿವಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಧರೋಡೆಕೋರತನ– ಹೀಗೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಮುಂದುವರಿದರೆ ಯಾವ ಗತಿಗೆ ರಾಷ್ಟ್ರ ಬರುವುದೋ ದೇವರೇ ಬಲ್ಲ.

ಜಗದ್ದರ್ಶನ ಮಾಲೆ—೪

ವಿಶಿಷ್ಟಾದ್ವೈತ ದರ್ಶನ

—ಡಾ|| ಎ. ಎಸ್. ಅನಂತರಂಗಾಚಾರ್ಯ

ವೇದಾಂತದರ್ಶನದ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶಿಷ್ಟಾದ್ವೈತವೂ ಒಂದು. ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತವು ಶ್ರುತಿಸ್ಮೃತಿ, ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿತವಾಗಿದ್ದು ಅತಿ ಪ್ರಾಚೀನಕಾಲದಿಂದಲೂ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. 'ವಿಶಿಷ್ಟಾದ್ವೈತ ದರ್ಶನ' ಎಂಬ ಹೆಸರು ಇದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಇದ್ದಂತೆ ಕಂಡು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಪ್ರಾಯಃ 'ವೈಷ್ಣವಧರ್ಮ' ಎಂದೋ 'ಭಾಗವತ ಧರ್ಮ, ಎಂದೋ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದಿರಬಹುದು. ಭಗವಾನ್ ರಾಮಾನುಜರು ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಪ್ರವರ್ತನವನ್ನು ಮಾಡಿದ ಕಾರಣ ಇದನ್ನು 'ರಾಮಾನುಜದರ್ಶನ' ಎಂಬುದಾಗಿ ಕರೆದರೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಸರ್ವದರ್ಶನ ಸಂಗ್ರಹಕಾರರು ರಾಮಾನುಜದರ್ಶನ ಎಂದೇ ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ತತ್ತ್ವಸ್ವರೂಪಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ 'ವಿಶಿಷ್ಟಾದ್ವೈತದರ್ಶನ' ಎಂಬ ಹೆಸರು ಈಗ ರೂಢಿಗೆ ಬಂದಿದೆ.

ಈ ದರ್ಶನ ಅದ್ವೈತ ಮತ್ತು ದ್ವೈತದರ್ಶನಗಳಿಗೆ ಸಮನ್ವಯವಾಗುವ ಮಧ್ಯಸ್ಥದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ದ್ವೈತ ಭಾವವನ್ನು ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ಪುರಸ್ಕರಿಸಿ ಚೇತನರಿಗೂ ಈಶ್ವರನಿಗೂ ಪ್ರಕೃತಿಗೂ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ ಭೇದವನ್ನೇ ಈ ದರ್ಶನ ಸಾಧಿಸಿದರೂ, ಚೇತನಾಚೇತನಪದಾರ್ಥಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಆತ್ಮವಾದ ಬ್ರಹ್ಮವಸ್ತು ಚೇತನಾಚೇತನಗಳಿಂದ ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿ ಅದ್ವಿತೀಯವಾದುದೆಂದು ಶ್ರುತಿ ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಸಾಧಿಸಿ, ವಿಶಿಷ್ಟವಸ್ತುವಿನ ಅದ್ವೈತವನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತದೆ. ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರಕಾರಿಭಾವವನ್ನೂ ಶರೀರ–ಶರೀರಿ ಸಂಬಂಧವನ್ನೂ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿ ನಾನಾತ್ವ ಮತ್ತು ಏಕತ್ವಗಳ ಸಮನ್ವಯವನ್ನು, ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಸಾಧಿಸಿ 'ಸರ್ವಶ್ರುತಿ ಮುಖ್ಯಾರ್ಥಾವಬೋಧಕತ್ವ' ವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದೆ. 'ಅಶೇಷ ಚಿದಪ್ರಚಿಕಾರಂ ಬ್ರಹ್ಮ ಏಕಮೇವ ತತ್ತ್ವಂ' ಎಂದು ವೇದಾಂತ ದೇಶಿಕರು ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರ ಸ್ವರೂಪಾದ್ವೈತಕ್ಕಿಂತ ಇದು ಬೇರೆಯಾದುದು. ಶಂಕರರು 'ನಿರ್ವಿಶೇಷ ಬ್ರಹ್ಮೈಕತ್ವವನ್ನು' ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದರೆ ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಚೇತನಾಚೇತನಗಳೆಂಬ ವಿಶೇಷಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ವಿಶೇಷ್ಯ ವಸ್ತು ಒಂದೇ ಎಂದು ಉದ್ಘೋಷಿಸುತ್ತದೆ. ವಿಶೇಷ್ಯ

ವಸ್ತು ಒಂದೇ ಆದರೂ ವಿಶೇಷಣಬಹುತ್ವವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಅಂಗೀಕರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಕಾರಣಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಾಗಲೀ, ಕಾರ್ಯಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಾಗಲೀ ಬ್ರಹ್ಮವಸ್ತುವಿಗೆ ಚೇತನಾಚೇತನಗಳು ವಿಶೇಷಣಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಚೇತನಾಚೇತನ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಬ್ರಹ್ಮವಸ್ತುವನ್ನು ಯಾವ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಬಿಟ್ಟಿರಲಾರವು. ಅವು ಅತ್ಯಂತ ಪರತಂತ್ರಗಳಾಗಿ ಸ್ವತಂತ್ರವಾದ ಬ್ರಹ್ಮ ವಸ್ತುವಿಗೆ ವಿಶೇಷಣಗಳಾಗಿವೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ವಿಶೇಷಣಗಳನ್ನಾಗಿ ಹೊಂದಿರುವುದೇ ಬ್ರಹ್ಮವಸ್ತುವಿನ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವಾಗಿದೆ ಭಗವಾನ್ ರಾಮಾನುಜರು ಈ ದರ್ಶನದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನು ತಮ್ಮ ವೇದಾರ್ಥಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ-ಸರ್ವಶರೀರತಯಾ ಸರ್ವಪ್ರಕಾರಂ ಬ್ರಹ್ಮೈವ ಅವಸ್ಥಿತಮಿತಿ ಅಭೇದಃಸಮರ್ಥಿತಃ; ಏಕಮೇವ ಬ್ರಹ್ಮ ನಾನಾಭೂತ ಚಿದಚಿದ್ವಸ್ತು ಪ್ರಕಾರಂನಾನಾತ್ವೇನ ಅವಸ್ಥಿತಮಿತಿ ಭೇದಾಭೇದೌ; ಅಚಿದ್ವಸ್ತುನಶ್ಚ ಚಿದ್ವಸ್ತುನಶ್ಚ ಈಶ್ವರಸ್ಯಚ ಸ್ವರೂಪಸ್ವಭಾವವೈಲಕ್ಷಣ್ಯಾತ್ ಅಸಂಕರಾಚ್ಚ ಭೇದಃಸಮರ್ಥಿತಃ' ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಚೇತನಾ ಚೇತನ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಬ್ರಹ್ಮವಸ್ತು ಅವಿಕಾರಿಯಾದುದು. ಆಗುವ ವಿಕಾರಗಳೆಲ್ಲಾ ಅದರ ಶರೀರಸ್ಥಾನೀಯಗಳಾದ ಚೇತನಾಚೇತನಗಳಿಗೆ. ಅಚೇತನಕ್ಕೆ ಸ್ವರೂಪ ವಿಕಾರವೂ ಚೇತನಗಳಿಗೆ ಜ್ಞಾನಸಂಕೋಚ ರೂಪವಾದ ವಿಕಾರವೂ ಸಂಭವಿಸುವುವು. ಬ್ರಹ್ಮವಸ್ತು ಮಾತ್ರ ಯಾವ ದೋಷಕ್ಕೂ ಒಳಗಾಗದೆ 'ಅವಿಕಾರಾಯ ಶುದ್ಧಾಯ ನಿತ್ಯಾಯ ಪರಮಾತ್ಮನೇ' ಎಂದು ಹೇಳಿದಂತೆ ನಿತ್ಯಶುದ್ಧವಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತ 'ಚಿದಚಿದ್ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಬ್ರಹ್ಮ ಒಂದೇ ತತ್ತ್ವ' ಎಂದು ಸ್ಥಾಪಿಸುತ್ತದೆ.

ಉಪನಿಷತ್ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯವಾದ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ವಸ್ತುವೇ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನೆಂಬುವುದು ಈ ದರ್ಶನದ ಸಿದ್ಧಾಂತ. ಋಗ್ವೇದದ ಪುರುಷಸೂಕ್ತ, ವಿಷ್ಣುಸೂಕ್ತಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತೈತ್ತಿರೀಯ, ಕಠ ಮೈತ್ರೀ, ಮಹಾನಾರಾಯಣ ಮೊದಲಾದ ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿರುವ ವಿಷ್ಣು ಪಾರಮ್ಯವನ್ನು ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಎತ್ತಿಹಿಡಿದಿದೆ. ಪಾಂಚರಾತ್ರ ಆಗಮಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿರುವ ಭಾಗವತ ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿದೆ. ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಈಶ್ವರಭಾವನೆ. ಈ ಆಗಮಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನ ಪರಮ ಕಾರಣತ್ವವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದೆ. ಜಯಾಖ್ಯ ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವ ಬ್ರಹ್ಮಸರ್ಗ, ಪ್ರಧಾನಸರ್ಗ ಮತ್ತು ಶುದ್ಧಸರ್ಗಗಳು ಸೃಷ್ಟಿಯ ಮೂರು ಬಗೆಗಳಾಗಿವೆ. ಚತುರ್ಮುಖ ಬ್ರಹ್ಮನಸೃಷ್ಟಿ, ಮಧುಕೈಟಭರಿಂದ ವೇದಾಪಹಾರ ಹಾಗೂ ಅವರ ನಿರಸನ ಮೊದಲಾದವು ಬ್ರಹ್ಮಸೃಷ್ಟಿಗೂ, ಪ್ರಕೃತಿಯ ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕುತತ್ತ್ವಗಳ ಸೃಷ್ಟಿ ಪ್ರಧಾನ ಸೃಷ್ಟಿಗೂ ವಾಸುದೇವನು ತನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಅಚ್ಯುತ, ಸತ್ಯ, ಪುರುಷ ಎಂಬ ರೂಪಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವುದು ಶುದ್ಧ ಸರ್ಗಕ್ಕೂ ಅನ್ವಯಿಸುವುವು. ಭಗವಂತನು ಜ್ಞಾನಾನಂದಸ್ವರೂಪನಾಗಿ ಕಾಲದೇಶಗಳ ಪರಿಚ್ಛೇದಗಳನ್ನು ಮೀರಿದ್ದಾನೆಂದೂ ಚೇತನಾಚೇತನ ತತ್ತ್ವಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸಿದ್ದಾನೆಂದೂ,

'ಚೇತನಾಚೇತನಾಸ್ಸರ್ವೇ ಭೂತಾ: ಸ್ಥಾವರ ಜಂಗಮಾ:।
ಪೂರಿತಾಃ ಪರಮೇಶೇನ ರಸೇನೌಷಧಯೋ ಯಥಾ॥' (ಜಯಾಖ್ಯ VI–೯೩)

ಹೀಗೆ ಜಯಾಖ್ಯ ಸಂಹಿತೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಮುಕ್ತ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ನಾಮರೂಪ ಭೇದಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಚೇತನರು ಭಗವಂತನಿಗೆ ಸದೃಶ್ಯರಾಗುವರೆಂದೂ ಅವನೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಹೋಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಪಾಂಚರಾತ್ರಾಗಮ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ನದಿಗಳ ನೀರು ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಸೇರಿದಾಗ ಸಮುದ್ರದೊಡನೆ ಸೇರಿ ಸಮುದ್ರೋದಕಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಇದು ಇಂಥ ನದಿಯ ನೀರೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಮುಕ್ತರು ಭಗವಂತವನ್ನು ಸೇರಿದಾಗ ಅವನಿಗೆ ಸದೃಶರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅವನಿಂದ ಭಿನ್ನರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂದು

'ಸರಿತ್ಸಂಘಾತ್ ಯಥಾತೋಯಂ ಸಂಪ್ರವಿಷ್ಟಂ ಮಹೋದಧೌ।
ಅಲಕ್ಷ್ಯಶ್ಚೋದಕೇಭೇದ: ಪರಸ್ಮಿನ್ ಯೋಗಿನಾಂ ತಥಾ' (ಜಯಾಖ್ಯ IV–೧೨೩)

ಹೇಳಿದೆ. ಭಗವಂತನು ಜ್ಞಾನ, ಶಕ್ತಿ, ಬಲ, ಐಶ್ವರ್ಯ, ವೀರ್ಯ, ತೇಜಸ್ಸು ಎಂಬ ಷಡ್ಗುಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವನೆಂದೂ, ಅವನು ಲಕ್ಷ್ಮೀವಿಶಿಷ್ಟನಾಗಿದ್ದಾನೆಂದೂ, ಚತುರ್ವ್ಯೂಹಗಳಲ್ಲಿರುವನೆಂದೂ ಸಂಸಾರದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿ ಆ ಭಗವಂತನನ್ನು ಸೇರಲು ಅಂಗಪಂಚಕಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಶರಣಾಗತಿ ಉಪಾಯವೆಂದೂ ಪಾಂಚರಾತ್ರಾಗಮಗಳು ಬೋಧಿಸುತ್ತವೆ. ವಿಶಿಷ್ಟಾದ್ವೈತ ಸಿದ್ಧಾಂತದಲ್ಲಿ ಈ ಅಂಶಗಳೆಲ್ಲಾ ಅಂಗೀಕೃತವಾಗಿವೆ. ಪಾಂಚರಾತ್ರಾಗಮಗಳ ಉಪದೇಶದ ಮತ್ತು ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳ ಉಪದೇಶದ ಸಮನ್ವಯವನ್ನು ವಿಶಿಷ್ಟಾದ್ವೈತದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು.

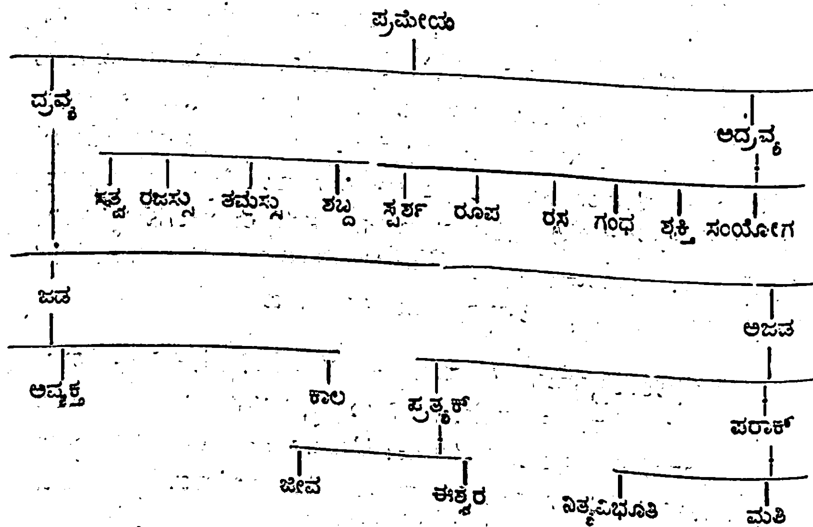
ಪಾಂಚರಾತ್ರಾಗಮಗಳಂತೆ ಮಹಾಭಾರತದ ಭಗವದ್ಗೀತೆ, ವಿಷ್ಣುಪುರಾಣ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣಗಳೂ ಹಾಗೆಯೇ ತಮಿಳು ಪ್ರಬಂಧಗಳೆಂದು ಹೆಸರಾಗಿರುವ ತಮಿಳುಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಆಳ್ವಾರರುಗಳಿಂದ ಹಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಬಂಧಗಳೂ ಈಸಿದ್ಧಾಂತಕ್ಕೆ ಆಧಾರಗಳಾಗಿವೆ. ಹೀಗೆ ಶ್ರುತೀತಿಹಾಸಪುರಾಣಗಳೂ ಪಾಂಚರಾತ್ರಾಗಮಗಳೂ ದ್ರಾವಿಡ ಪ್ರಬಂಧಗಳೂ ಈ ದರ್ಶನವನ್ನು ರೂಪಿಸಿವೆ.

ತತ್ತ್ವ ವಿಭಾಗ: ಈ ದರ್ಶನಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ತಿಳಿಯಬೇಕಾದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಐದು ಬಗೆಯಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಪ್ರಾಪ್ಯಸ್ಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋರೂಪಂ ಪ್ರಾಪ್ತುಶ್ಚ ಪ್ರತ್ಯಗಾತ್ಮನ: ।
ಪ್ರಾಪ್ತ್ಯುಪಾಯಂ ಫಲಂ ಚೈವ ತಥಾ ಪ್ರಾಪ್ತಿವಿರೋಧಿಚ॥
ವದಂತಿಸಕಲಾವೇದಾಃ ಸೇತಿಹಾಸಪುರಾಣಕಾಃ।

ಎಂದು ಈ ಐದು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಪರಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪ, ಜೀವಸ್ವರೂಪ, ಉಪಾಯಸ್ವರೂಪ, ಫಲಸ್ವರೂಪ ಮತ್ತು ಆ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗೆ ಇರುವ ವಿರೋಧಸ್ವರೂಪ ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥಪಂಚಕಗಳೆಂದು ಹೆಸರು. ಉಪಾಸನೆಗನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ

ತಿಳಿಯಬೇಕಾದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಇವುಗಳು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತವೆ ಶ್ರುತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದುವಂತೆ ಭೋಕ್ತಾ, ಭೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ಪ್ರೇರಿತಾ ಎಂದೂ ವಿಭಾಗ ಮಾಡಬಹುದು. ಇದನ್ನೇ ಚಿತ್, ಅಚಿತ್ ಮತ್ತು ಈಶ್ವರ ಎಂಬ ತತ್ವತ್ರಯವೆಂದೂ ವಿಭಾಗ ಮಾಡುವುದುಂಟು. ಚಿತ್ ಎಂಬುದು ಅನಂತ ಜೀವಾತ್ಮರನ್ನೂ ಅಚಿತ್ ಎಂಬುದು ಅಚೇತನವಾದ ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನೂ ಇವೆರಡುತತ್ತ್ವಗಳಿಗೂ ಧಾರಕನೂ, ನಿಯಾಮಕನೂ ಶೇಷಿಯೂ ಆದ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಈಶ್ವರ ಎಂಬುದೂ ನಿರೂಪಿಸುತ್ತದೆ. ಹೇಗೆ ವಿಭಾಗ ಮಾಡಿದರೂ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಬದಲಾವಣೆಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ರಾಮಾನುಜರು ಈ ವಿಭಾಗವನ್ನೆಲ್ಲಾ 'ಸ್ವಾಧೀನ ತ್ರಿವಿಧ ಚೇತನಾಚೇತನ ಸ್ವರೂಪ ಸ್ಥಿತಿ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಭೇದಂ" ಎಂಬಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವೇದಾಂತಿ ದೇಶಿಕರು ಪ್ರಮೇಯವನ್ನು ವಿಭಾಗ ಮಾಡುವ ಕ್ರಮ ಮುಂದಿನ ಪುಟದಲ್ಲಿದೆ.

ಅವ್ಯಕ್ತ ಪ್ರಕೃತಿತತ್ತ್ವ: ಇದರಿಂದಲೇ ಪ್ರಪಂಚವು ರೂಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಕಾಲ ತತ್ತ್ವವೂ ಜಡವಾದುದೇ. ತನಗೆ ತಾನೇ ಪ್ರಕಾಶಿಸಬಲ್ಲ ಸ್ವಭಾವವನ್ನುಳ್ಳವು ಪ್ರತ್ಯಕ್ ತತ್ವಗಳು. ಜೀವ ಮತ್ತು ಈಶ್ವರ ಇವರು ಸ್ವಯಂಪ್ರಕಾಶವಾಗಿ ತಮಗೆ ತಾವೇ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವರು. ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೇ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ನಿತ್ಯವಿಭೂತಿ (ಅಥವಾ ಶುದ್ಧ ಸತ್ವ) ಮತ್ತು ಮತಿ (ಅಥವಾ ಧರ್ಮಭೂತ ಜ್ಞಾನ) ಇವೆರಡೂ ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತಕ್ಕೆ ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ತತ್ವಗಳು. ಇವೆಲ್ಲಾ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಇರಬಲ್ಲವು ಮತ್ತು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಅವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಬಲ್ಲವು. ಆದರೆ ಇವುಗಳಂತೆ ಅಲ್ಲದೆ ಈ ದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನೇ ಆಶ್ರಯಿಸಿರುವುವು ಅದ್ರವ್ಯಗಳು. ಅವುಗಳು ಹತ್ತು ಬಗೆಯಾ

ಗಿವೆ. ಹೀಗೆ ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಧರ್ಮ ಧರ್ಮಿಗಳೆರಡರ ಸತ್ಯತ್ವವನ್ನು ನಿತ್ಯತ್ವವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದೆ.

ಪ್ರಕೃತಿ: ಜಡದ್ರವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಒಂದು. ಇದಕ್ಕೆ ಮೂಲಪ್ರಕೃತಿ, ಅವಿದ್ಯಾ ಮಾಯಾ, ಅವ್ಯಕ್ತ, ಅಕ್ಷರ ಎಂದು ಹೆಸರುಗಳಿವೆ. ಇದು ಸತತವಾಗಿ ವಿಕಾರಕ್ಕೊಳಗಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸ್ವತಃ ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ. ಇದೂ ಈಶ್ವರನಿಗೆ ಅಧೀನವಾಗಿ ಅವನ ಸಂಕಲ್ಪಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಪರಿಣಾಮ ಹೊಂದುತ್ತದೆ. ಇದು ಪರಿಣಾಮ ಹೊಂದಿ ಮಹತ್ತು, ಅಹಂಕಾರ, ಪಂಚತನ್ಮಾತ್ರೆಗಳು, ಪಂಚಭೂತಗಳು ಮತ್ತು ಏಕದಶೇಂದ್ರಿಯಗಳಾಗಿ ರೂಪುಗೊಂಡು ಜೀವಾತ್ಮರುಗಳಿಗೆ ಶರೀರೇಂದ್ರಿಯಗಳಾಗಿ ಒದಗುತ್ತವೆ. ಜೀವರುಗಳಿಗೆ ಆಶ್ರಯವಾದ ಜಗತ್ತಿನ ರೂಪವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತದೆ.

ಅಚೇತನಾ ಪರಾರ್ಥಾಸಾ ನಿತ್ಯಾ ಸತತವಿಕ್ರಿಯಾ ।
ತ್ರಿಗುಣಾ ಕರ್ಮಿಣಾಂ ಕ್ಷೇತ್ರಂ ಪ್ರಕೃತೇ ರೂಪಮುಚ್ಯತೇ ॥

ಎಂದು ಇದನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಪ್ರಕೃತಿಯೂ ಬ್ರಹ್ಮಾತ್ಮಕವಾಗಿದೆ.

ಕಾಲ: ಕಾಲವು ನಿತ್ಯವಾದುದೇ. ಅದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಇಲ್ಲ; ಕೊನೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಮಾಯಾ ತತ್ವದಿಂದ ಕಾಲ ಹುಟ್ಟುವುದೆಂಬ ವಾದವನ್ನು ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಅಂಗೀಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಮೊದಲು, ಅನಂತರ ಎಂಬ ಉಲ್ಲೇಖಗಳೇ ಕಾಲದ ಸಾರ್ವಕಾಲಿಕತ್ವವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತವೆ. ಕಾಲ ನಿತ್ಯವೂ ಆದುದು ಸತ್ಯವೂ ಆದುದು; ಇಲ್ಲಿನ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ನಿತ್ಯವಾಗಿ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ಕಾಲ ನಿತ್ಯ ವಿಭೂತಿಯೊಡನೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಅದು ಇತರ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಗೆ ಅಧೀನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. 'ಕಾಲಂ ಸಪಚತೇ ತತ್ರ ನ ಕಾಲಸ್ತತ್ರ ವೈ ಪ್ರಭುಃ 'ಸದಾ ಪಶ್ಯಂತಿ ಸೂರಯಃ ಎಂಬುವು ಇದಕ್ಕೆ ಆಧಾರಗಳಿವೆ. ಕಾಲವು ಪದಾರ್ಥವಿಶೇಷಣತಯೈವ ಪ್ರತೀತೇಃ, ತಸ್ಯ ಪ್ರಥಗನಾತ್ವಾದಯೋ ನವಕ್ತವ್ಯಾಃ' ಎಂದು ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಭಾಷ್ಯಕಾರರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಕಾಲವು ಪ್ರಕೃತಿಪುರುಷರಿಗಿಂತಲೂ ಭಗವಂತನಿಗಿಂತಲೂ ಬೇರೆಯಾದ ತತ್ತ್ವ. ಈ ಕಾಲವೂ ಸಹ ಭಗವದ್ವಿಭೂತಿಯೇ ಆದುದು; ಇದೂ ಜಡದ್ರವ್ಯವಾಗಿದೆ.

ನಿತ್ಯವಿಭೂತಿ: ಪ್ರಕೃತಿಯು ಸತ್ವರಜಸ್ತಮೋಗುಣಗಳೊಡನೆ ಕೂಡಿದುದ್ದಾದರೆ ರಜಸ್ಸು ತಮಸ್ಸುಗಳ ಸಂಪರ್ಕವಿಲ್ಲದೆ ಇರುವ ಶುದ್ಧ ಸತ್ವವು ನಿತ್ಯವಿಭೂತಿ ಎನಿಸುವುದು. ಇದು ದೇಶವಿಶೇಷವಾಗಿ ವೈಕುಂಠ ಅಥವಾ ಪರಮಪದ ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಇದು ನಿತ್ಯವಾದುದು; ಅಪರಿಚ್ಛಿನ್ನವಾದುದು; ಅಪ್ರಾಕೃತವಾದ

ಕೆಯಲ್ಲ. ಅವರು ಸತ್ಯಭೂತರಾಗಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅನೇಕರಿದ್ದಾರೆ. ಆತ್ಮನಿಗೆ ಕರ್ತೃತ್ವವುಂಟು. ಆದರೆ ಈ ಕೃತತ್ವ ಭಗವಂತನಿಂದ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟದ್ದು. ಪಕ್ಷಪಾತ ರಹಿತನಾದ ಭಗವಂತನು ಜೀವರುಗಳು ಶುಭಾಶುಭಕರ್ಮಗಳಿಗುಣವಾಗಿ ಫಲಪ್ರಧಾನ ಮಾಡುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ಜೀವರು ಸ್ವಯಂಪ್ರಕಾಶರು : ಅವರು ಜ್ಞಾನ ಸ್ವರೂಪರಾಗಿರುವುದು ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ಆತ್ಮನು ತನಗೆ ತನ್ನನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಇದರ ಅರ್ಥ. ಹಾಗೆ ತನ್ನನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಏಕತ್ವ, ಪ್ರತ್ಯಕ್ತ್ವ ಮೊದಲಾದವುಗಳಿಂದ ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿರುವಂತೆ ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. **ಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪನಿವನು.** 'ಏಷ ಹಿ ದ್ರಷ್ಟಾ ಶ್ರೋತಾ ಘ್ರಾತಾ ರಸಯಿತಾ ಮಂತಾ ಬೋದ್ಧಾ ಕರ್ತಾ ವಿಜ್ಞಾನಾತ್ಮಾ ಪುರುಷಃ' ಎಂದು ಶ್ರುತಿ ಆತ್ಮನ ಜ್ಞಾತೃತ್ವವನ್ನು 'ಬೋದ್ಧಾ' ಎಂಬುದರಿಂದ ಹೇಳಿ ಹಾಗೆ ತಿಳಿಯುವ ಆರು ಪ್ರಕಾರಗಳನ್ನು ಹಿಂದಿನ ಆರು ಪದಗಳಿಂದ ತಿಳಿಸಿ, 'ವಿಜ್ಞಾನಾತ್ಮಾ' ಎಂಬ ಶಬ್ದದಿಂದ ಅವನು ಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪನೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ನಿರೂಪಿಸುತ್ತದೆ. ಆತ್ಮರು ನಿತ್ಯರುಗಳು. ಇವನು ಅವಿನಾಶಿಯಾದವನು. ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ತೋರಿ ಮರೆಯಾಗುವವನಲ್ಲ. 'ನಜಾಯತೇ ಮ್ರಿಯತೇ ವಾ' ಎಂದು ಉಪನಿಷತ್ತೂ ಗೀತೆಯೂ ಇವನ ನಿತ್ಯತ್ವವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುತ್ತವೆ. ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಆತ್ಮರುಗಳು ಅಣುಸ್ವರೂಪಿಗಳು. ಉತ್ಕ್ರಾಂತಿ, ಗತಿ, ಪುನರ್ಜನ್ಮ, ಭಗವತ್ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮೊದಲಾದವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಇವನಿಗೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ. ಆದರಿಂದಲೇ ಅಣುಪರಿಮಾಣವನ್ನುಳ್ಳ ಆತ್ಮನು ದೇಹದ ಯಾವುದೋ ಭಾಗದಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದರೂ ತನ್ನ ಧರ್ಮಭೂತಜ್ಞಾನದ ಮೂಲಕ ಸಮಸ್ತ ವ್ಯಾಪಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಮರ್ಥನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಜೀವರುಗಳು ಬದ್ಧರು, ನಿತ್ಯರು, ಮುಕ್ತರು ಎಂದು ಮೂರು ಬಗೆ. ಎಲ್ಲ ಜೀವರುಗಳಿಗೂ ಮೋಕ್ಷ ಪಡೆಯುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ. ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಅರ್ಹತೆ ಯಾರಿಗೂ ಇಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದು ಅವರವರ ಸಾಧನವನ್ನವಲಂಬಿಸುತ್ತದೆ. ಜೀವರುಗಳು ಈಶ್ವರನಿಗಿಂತ ಬೇರೆಯಾಗಿದ್ದರೂ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿರುವವರಲ್ಲ. ಇವರು ಈಶ್ವರನ ನಿಯಮನಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲ ಅವಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಒಳಗಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಮುಕ್ತ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಇವರು ಈಶ್ವರನಿಗೆ ಶೇಷಭೂತರಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಚೇತನಾಚೇತನ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಬ್ರಹ್ಮ ವಸ್ತುವಿಗೆ ಪ್ರಕಾರ ಅಥವಾ ಅಂಶ ಎಂದು ಶ್ರುತಿ ಹೇಳುವುದನ್ನು ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಎತ್ತಿಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ. ಬ್ರಹ್ಮಾಂಶರು ಜೀವರುಗಳು ಎಂಬುದನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ ರಾಮಾನುಜರು, 'ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷಣ ಒಂದು ಅಂಶ. ಇದು ವಿಶೇಷಣಾಂಶ, ಇದು ವಿಶೇಷ್ಯಾಂಶ ಎಂದು ತಿಳಿದವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ವಿಶೇಷಣ ವಿಶೇಷ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಂಶಾಂಶಿಭಾವವಿದ್ದರೂ ಸ್ವಭಾವ ವೈಲಕ್ಷಣ್ಯವಿರು

ತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಜೀವ ಪರರಲ್ಲಿ ಅಂಶಾಂಶಿತ್ವವೂ ಸ್ವಭಾವ ಭೇದವೂ ಉಪಪನ್ನವಾಗುತ್ತವೆ,' ಎಂದು ವಿಶೇಷಣ ವಿಶೇಷ್ಯಭಾದದ ಮೂಲಕ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪ : ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮವು ಸಗುಣ ; ನಿರ್ಗುಣವಲ್ಲ. ಬ್ರಹ್ಮಸತ್ಯತ್ವವನ್ನೂ ಬ್ರಹ್ಮ ವಸ್ತುವಿನ ವಿಭೂತಿಯನ್ನೂ ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಮಾನ್ಯಮಾಡುತ್ತದೆ. ಉಪನಿಷತ್ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯವಾದ ಪರಬ್ರಹ್ಮವೇ ಈಶ್ವರನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿಯಾದ ವಾಸುದೇವನು ಇವನೇ. ಬ್ರಹ್ಮವು ಹೇಗೆ ಸತ್ಯವೋ ಹಾಗೆಯೇ ಅವನ ವಿಭೂತಿಯಾದ ಜಗತ್ತೂ ಸತ್ಯ ; ಜೀವರೂ ಸತ್ಯ ; ಬ್ರಹ್ಮವಸ್ತು ಎಲ್ಲ ಕಲ್ಯಾಣ ಗುಣಗಳಿಗೂ ನೆಲೆವನೆಯಾಗಿ ಯಾವ ಒಂದು ದೋಷವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವುದಾಗಿದೆ. 'ಬ್ರಹ್ಮ ಶಬ್ದೇನ ಚ ಸ್ವಭಾವತೋ ನಿರಸ್ತನಿಖಿಲ ದೋಷಃ ಅನವಧಿಕಾತಿಶಯಾ ಸಂಖ್ಯೇಯ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಣಃ ಪುರುಷೋತ್ತಮೋ ಅಭಿಧೀಯತೇ' ಎಂದು ರಾಮಾನುಜರು ಬ್ರಹ್ಮಶಬ್ದವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಿರ್ಗುಣಶ್ರುತಿಗಳು ಹೇಯಗುಣಗಳ ನಿಷೇಧವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತವೆ ; ನಿರ್ವಿಶೇಷ ವಸ್ತುವನ್ನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ.

'ನಿರ್ವಿಶೇಷ ಚಿನ್ಮಾತ್ರವೇ ಬ್ರಹ್ಮ' ಎಂಬ ಅದ್ವೈತವಾದವನ್ನು ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ, ಅನುಮಾನ ಅಥವಾ ಶಬ್ದ ಪ್ರಮಾಣಗಳು ನಿರ್ವಿಶೇಷ ವಸ್ತುವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾರವು. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಸವಿಶೇಷವಸ್ತುವನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತವೆ ಎಂಬುದು ಈ ದರ್ಶನದ ನಿಶ್ಚಯ. 'ಸತ್ಯ ಜ್ಞಾನಂ ಅನಂತಂ ಬ್ರಹ್ಮ' ಮೊದಲಾದ ಶ್ರುತಿವಾಕ್ಯಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಅದ್ವಿತೀಯವಾದ ಬ್ರಹ್ಮವಸ್ತುವಿಗೆ ವಿಶೇಷಣ ಬಹುತ್ವವುಂಟೆಂಬುದು ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ವಿಕಾರಕ್ಕೊಳಗಾಗುವ ಅಚೇತನವನ್ನೂ, ಆ ಅಚೇತನದೊಡನೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಚೇತನವನ್ನೂ ವ್ಯಾವೃತ್ತಿಮಾಡಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಸಂಕೋಚಕ್ಕೊಳಗಾಗದ ಜ್ಞಾನೈಕಾಕಾರವನ್ನು ಬಹ್ಮವಸ್ತು ಹೊಂದಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು 'ಜ್ಞಾನ' ಶಬ್ದ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ನಿರುಪಾಧಿಕವಾದ ಸತ್ತೆಯನ್ನು 'ಸತ್ಯ' ಶಬ್ದ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ದೇಶಕಾಲವಸ್ತು ಪರಿಚ್ಛೇದ ಬ್ರಹ್ಮಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲವೆನ್ನುವುದನ್ನು 'ಅನಂತ' ಶಬ್ದ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಬ್ರಹ್ಮವಸ್ತುವಿನ ಸಗುಣತ್ವವೇ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿದೆ. ಬ್ರಹ್ಮವಸ್ತು ವೇದ್ಯವೂ ಹೌದು ವಾಚ್ಯವೂ ಹೌದು. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕಾಗದು. ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮಾತಿನಿಂದ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೂ ಆಗದು. ಅಷ್ಟು ಅಪಾರವಾದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಅದು ಹೊಂದಿದೆ. ಬ್ರಹ್ಮವಸ್ತುವಿಗೆ **ಉಭಯ ಲಿಂಗತ್ವವಿದೆ.** ಎಂದರೆ ಎಲ್ಲ ಮಂಗಳ ಗುಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ ; ದೋಷ ದೂರವಾಗಿವೆ. 'ಅಪಹತಪಾಪ್ಮಾವಿಜರೋ ವಿಮೃತ್ಯುಃ ವಿಶೋಕಃ ವಿಜಿಘತ್ಸಃ ಅಪಿಪಾಸಃ' ಎಂಬುವು ಬ್ರಹ್ಮವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ದೋಷವೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಸಾಧಿಸುತ್ತವೆ. 'ಸತ್ಯಕಾಮಃ ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪಃ' ಎಂಬ ಈ ಎಲ್ಲ ಮಂಗಳಗುಣಗಳೂ ಅದರಲ್ಲಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತವೆ. ಬ್ರಹ್ಮವಸ್ತು ಅಖಿಲ ಜಗ

ತ್ಕಾರಣ. ಅದು ಅಭಿನ್ನನಿಮಿತ್ತೋಪಾದಾನ ಕಾರಣ ಈ ಜಗತ್ತಿಗೆ. ಸೂಕ್ಷ್ಮಚಿದ ಚಿದ್ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಬ್ರಹ್ಮ ವಸ್ತು ಕಾರಣವಾಗಿ ಸ್ಥೂಲಚಿದಚಿದ್ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಬ್ರಹ್ಮವಸ್ತು ಕಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಕಾರಣಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಕಾರ್ಯಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಬ್ರಹ್ಮವಸ್ತು ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದರೂ ಅದು ನಿರ್ವಿಕಾರವಾದುದು. ಪ್ರಕೃತಿಯೇ ಮಹತ್ತು, ಅಹಂಕಾರ, ಇಂದ್ರಿಯ, ಪಂಚಭೂತವಾಗಿ ಪರಿಣಾಮ ಹೊಂದುತ್ತದೆ. ಜೀವರುಗಳ ಧರ್ಮ ಭೂತಜ್ಞಾನ ಸಂಕೋಚ ವಿಕಾಸ ಹೊಂದುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಈಶ್ವರತತ್ತ್ವಕ್ಕೆ ಯಾವ ವಿಕಾರವೂ ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಶ್ವರನ ಸರ್ವಾತಿಶಾಯಿಯಾದ ಸ್ವರೂಪ ಇದು.

ಬ್ರಹ್ಮವಸ್ತು ಸರ್ವಾಧಾರವೂ, ಸರ್ವನಿಯಾಮಕವೂ ಸರ್ವಶೇಷಿಯೂ, ಸರ್ವ ಶರೀರಿಯೂ ಆದುದೆಂದು ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತದೆ. 'ಶರೀರ–ಶರೀರಿ ಭಾವ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿ ಬ್ರಹ್ಮವಸ್ತುವಿಗೆ ಉಳಿದ ಚೇತನಾಚೇತನ ಪದಾರ್ಥ ಗಳೆಲ್ಲಾ ಶರೀರವೆಂದು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದು ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ತತ್ತ್ವ ವಾಗಿದೆ. ಈ ಸಂಬಂಧದ ಮೂಲಕವೇ ವಿಶಿಷ್ಟೈಕ್ಯವನ್ನು ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಸಾಧಿಸಿದೆ. ಶರೀರ ಶರೀರಿ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುವಾಗ ಶರೀರ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ರಾಮಾನುಜರು 'ಯಸ್ಯ ಚೇತನಸ್ಯ ಯದ್ದ್ರವ್ಯಂ ಸರ್ವಾತ್ಮನಾ ಸ್ವಾರ್ಥೇ ನಿಯಂತುಂ ಧಾರಯಿತುಂ ಚ ಶಕ್ಯಂ ತಚ್ಛೇಷತೈಕಸ್ವರೂಪಂ ಚ ತತ್ತಸ್ಯ ಶರೀರಂ' ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಶರೀರ ವೆಂದರೆ ಕರ್ಮೋಪಭೋಗಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವುದಲ್ಲ. ಇಂದ್ರಿಯಾಶ್ರಯವಾದುದೂ ಅಲ್ಲ. ಆದರೆ ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಚೇತನನು ಆಧಾರವಾಗಿದ್ದಾನೆಯೋ, ಯಾವುದಕ್ಕೆ ನಿಯಾ ಮಕನಾಗಿದ್ದಾನೆಯೋ ಯಾವುದನ್ನು ತನ್ನ ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಹೊಂದಿದ್ದಾ ನೆಯೋ ಅದು ಶರೀರ. ಹಾಗೆ ಆಧಾರನೂ ನಿಯಾಮಕನೂ ಶೇಷಿಯೂ ಆದವನು ಶರೀರಿ. ನಮ್ಮ ಶರೀರಕ್ಕೂ ಹೀಗೆಯೇ ನಾವು ಆತ್ಮರುಗಳಾಗಿರುವುದು. ಶರೀರ ಆಧೇಯ, ನಿಯಾಮ್ಯ ಮತ್ತು ಶೇಷ ಆತ್ಮಾ ಆಧಾರ, ನಿಯಾಮಕ ಮತ್ತು ಶೇಷಿ. ಈ ಸಂಬಂಧವೇ ಈಶ್ವರನಿಗೂ ಚೇತನಾಚೇತನ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಗೂ ಇರುವುದು. ಸಕಲ ಚೇತನಾಚೇತನ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಗೂ ಈಶ್ವರ ಆಧಾರ, ನಿಯಾಮಕ ಶೇಷ. ಆದುದರಿಂದ ಅವನು ಸರ್ವಶರೀರಿ. ಶರೀರದ ದೋಷ ಶರೀರಿಗೆ ಉಂಟಾಗದು. ಹೀಗೆ ಬ್ರಹ್ಮ ವಸ್ತುವಿಗೂ ಜಗತ್ತಿಗೂ ಜೀವರುಗಳಿಗೂ ಸಂಬಂಧವಿದೆಯೆಂದು ಈ ದರ್ಶನ ಪ್ರತಿ ಪಾದಿಸುತ್ತದೆ. ಪರಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪನಾದ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನು ಸರ್ವಶಕ್ತನಾಗಿರು ವಂತೆ ಸರ್ವರಕ್ಷಕನೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ದಿವ್ಯಮಂಗಳ ವಿಗ್ರಹಯುಕ್ತನಾಗಿ ಪರ ವ್ಯೂಹಾ ದಿ ಪಂಚವ್ಯೂಹಗಳಲ್ಲಿರುತ್ತಾ ಶರಣಾಗತರಕ್ಷಣದೀಕ್ಷಿತನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಭಗವಂತನ ಅವತಾರಗಳು ಸತ್ಯವಾದವು. ಅವತಾರ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಅವನಿಗೆ ಜ್ಞಾನ ಸಂಕೋಚಾದಿಗಳಿಲ್ಲ. ಅವನು ವೈಷಮ್ಯನೈರ್ಘೃಣ್ಯಗಳಿಲ್ಲದವನಾಗಿ ಪರಮ ಕಾರುಣಿ

ಕನಾಗಿ, ಸೌಲಭ್ಯಗುಣವಿಶಿಷ್ಟನಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ರಕ್ಷಿಸುವವ ನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ಮೋಕ್ಷೋಪಾಯ : ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನೇ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಮೋಕ್ಷೋಪಾಯನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಮೋಕ್ಷೋಪಾಯ ಎರಡು ಬಗೆ–ಸಿದ್ಧೋಪಾಯ ಮತ್ತು ಸಾಧ್ಯೋಪಾಯ ಎಂದು. ಪಕ್ಷಪಾತಾದಿಗಳಿಲ್ಲದವನೂ ಸರ್ವಸಮನೂ ಆದ ಈಶ್ವರನು ತಾನು ಸರ್ವಸ್ವತಂತ್ರನಾದರೂ ತನಗೆ ವೈಷಮ್ಯನೈರ್ಘೃಣ್ಯಾದಿಗಳುಂಟಾಗ ದಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮಿಂದ ಒಂದು ಸಾಧ್ಯೋಪಾಯವನ್ನು ಅನುಷ್ಠಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿಸಿ, ಅದನ್ನೇ ವ್ಯಾಜವನ್ನಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ. ಸಿದ್ಧೋಪಾಯ ನಾದ ಭಗವಂತನನ್ನು ಪ್ರಸನ್ನಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಉಪಾಯವೇ ಸಾಧ್ಯೋಪಾಯ. ಇದನ್ನೇ 'ಭಕ್ತಿಪ್ರಪತ್ತಿಪ್ರಮುಖಂ ತದ್ವಶೀಕಾರ ಕಾರಣಂ' ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಭಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಪತ್ತಿಗಳು ಭಗವಂತನನ್ನು ಒಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಉಪಾಯಗಳು.

ಭಕ್ತಿಯೋಗ : ಮೋಕ್ಷೋಪಾಯವನ್ನು ವಿವೇಚಿಸುತ್ತಾ ರಾಮಾನುಜರು ಉಪಾಸನಾತ್ಮಕವಾದ ಜ್ಞಾನ ಮೋಕ್ಷೋಪಾಯವೆಂದು ಶ್ರುತಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿಧಿಸಿರುವುದನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. 'ವಾಕ್ಯಾರ್ಥಜ್ಞಾನಾತ್ ಅನ್ಯದೇವ ಧ್ಯಾನೋಪಾಸನಾದಿಶಬ್ದ ವಾಚ್ಯಂ ಜ್ಞಾನಂ ವೇದಾಂತವಾಕ್ಯೈಃವಿಧಿತ್ಸಿತಂ' ಎಂದು ವಾಕ್ಯಾರ್ಥಜ್ಞಾನ ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಉಪಕಾರಕ, ಧ್ಯಾನಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಉಪಾಯ. ಇದನ್ನೇ ಧ್ರುವಾನುಸ್ಮೃತಿ, ಭಕ್ತಿ ವೇದನ, ಉಪಾಸನ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ರಾಮಾನುಜರು 'ತಸ್ಯೈವ ವೇದನಸ್ಯ ಧ್ಯಾನರೂಪಸ್ಯ ಅಹರಹರನುಷ್ಠೀಯಮಾನಸ್ಯ ಅಭ್ಯಾಸಾಧೇಯಾತಿಶಯಸ್ಯ ಆಪ್ರಯಾಣಾದನುವರ್ತಮಾನಸ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮಪ್ರಾಪ್ತಿ ಸಾಧನತ್ವಾತ್' ಎಂದು ಪ್ರತಿ ಪಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಭಕ್ತಿಯ ಉತ್ಪತ್ತಿಗೆ ವಿವೇಕ, ವಿಮೋಕ, ಅಭ್ಯಾಸ, ಕ್ರಿಯಾ, ಕಲ್ಯಾಣ, ಅನವಸಾದ ಮತ್ತು ಅನುದ್ಧರ್ಷ ಎಂಬ ಸಾಧನ ಸಪ್ತಕಗಳನ್ನು ವಿಧಿಸಿದೆ.

ಸಾಮಾನ್ಯ ಭಕ್ತಿಯು ಶಾಸ್ತ್ರಾಧ್ಯಯನದಿಂದಲೂ ಸತ್ಸಂಗದಿಂದಲೂ ಉಂಟಾಗು ತ್ತದೆ. ಅಂಥವನು ಕರ್ಮಯೋಗವನ್ನನುಷ್ಠಿಸಿ ಜ್ಞಾನಯೋಗದ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಯಾಗಲೀ ಅಥವಾ ನೇರವಾಗಿಯೇ ಆಗಲೀ ಆತ್ಮಾವಲೋಕನವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ. ಭಗವದಾರಾಧನರೂಪವಾಗಿ, ಆತ್ಮಯಾಥಾತ್ಮ್ಯ ಜ್ಞಾನಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಫಲಾಭಿಸಂಧಿ ಇಲ್ಲದೆ ನಿಯತವಾಗಿ ಮಾಡುವ ಕರ್ಮವಿಶೇಷ ಕರ್ಮಯೋಗ, ಪ್ರಕೃತಿಗಿಂತ ವಿಲಕ್ಷ ಣನೂ, ಈಶ್ವರನಿಗೆ ಶೇಷಭೂತನೂ, ಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪನೂ ಆದ ಜೀವಾತ್ಮನ ಸ್ವರೂಪ ವನ್ನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಚಿಂತಿಸುವುದು ಜ್ಞಾನಯೋಗ. ಜೀವಾತ್ಮ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಪರಮಾತ್ಮ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾದುದು ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನರಿತವನು

ತಾನು ಭಗವಂತನಿಗೇ ಸೇರಿದವನೆಂಬುದನ್ನು [illegible] ಗೆ ಸ್ವಾಮಿಯೂ [illegible] ವಿಧಬಂಧುವೂ ಆದ ಪರಮಾತ್ಮನ [illegible] ಅವನನ್ನು [illegible] ನಿರಂತರವಾಗಿ ಧ್ಯಾನಿಸುವನು. ಭಗ [illegible] ಗೆ ನಿರತಿಶಯವಾ [illegible] ಡನೆ ಧ್ಯಾನಿಸುವುದು ಭಕ್ತಿಯೋಗ. [illegible] ಅನುಧ್ಯಾ [illegible] ಬೇಕು. ಈ ಭಕ್ತಿಯೋಗವನ್ನು [illegible] ಅನುಷ್ಠಿಸುವಾಗ [illegible] ಗನುಗುಣವಾಗಿ ಮೂರು ಪರ್ವಗಳು ಅವಸ್ಥೆ [illegible] ವಂತನನ್ನು ಪಡೆಯ [illegible] ಬೇಕೆಂಬ ಉತ್ಕಟವಾದ ಇಚ್ಛೆ ಪರಭಕ್ತಿ.

೭. ಪರಭಕ್ತಿ ತೀವ್ರವಾದಾಗ ಭಗವತ್ಪ್ರಸಾದನದಿಂದ ಭಗವಂತನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ತತ್ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಗುವುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಪರಜ್ಞಾನ ಎಂದು ಹೆಸರು. ಹಾಗೆ ಆ ಭಗವಂತನನ್ನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಆ ಅನುಭವ ನಿರಂತರವಾಗಿರಬೇಕೆಂಬ ಉತ್ಕಟೇಚ್ಛೆ ಪರಮಭಕ್ತಿ. ಇದು ಭಗವಂತನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ದರ್ಶನ ಸಮಾನಾಕಾರತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಭಗವಂತನ ನಿತ್ಯಸಂಶ್ಲೇಷವನ್ನೂ ನಿತ್ಯಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನೂ ಕೊಡಿಸಿಕೊಡುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಪತ್ತಿ ಅಥವಾ ಶರಣಾಗತಿ: ಭಕ್ತಿಯೋಗವನ್ನನುಷ್ಠಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅಶಕ್ತರಾದವರು ತನ್ನ ರಕ್ಷಣೆಯ ಭಾರವನ್ನು ಆ ಭಗವಂತನ ಮೇಲೆಯೇ ಹಾಕಿ ಅವನಲ್ಲಿ ಮರೆಹೋಗುವುದು ಪ್ರಪತ್ತಿ ಎನಿಸುವುದು. ಭಕ್ತಿಯೋಗ ಸಿದ್ಧಿಸಬೇಕಾದರೆ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಶರಣಾಗತಿ ಮಾಡಲೇಬೇಕು. ಹೇಗೆ ಇತರ ಪ್ರಯೋಜನಗಳಿಗಾಗಿ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಪ್ರಪತ್ತಿ ಮಾಡುವೆವೋ ಹಾಗೆ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕಾಗಿ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಪ್ರಪತ್ತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಪ್ರಸನ್ನನಾದ ಭಗವಂತ ಮೋಕ್ಷವನ್ನೂ ಕರುಣಿಸುವನೆಂದು ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರಪತ್ತಿಮಾಡಲು ಆವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಬೇಕಾದುದೇನು ಎಂದರೆ, ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ನಮಗೂ ಭಗವಂತನಿಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧ ಜ್ಞಾನ; ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ನಮಗೂ ಭಗವಂತನಿಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧ ಜ್ಞಾನ; ಅಥವಾ ಭಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಅನುಷ್ಠಿಸಲು ನಮಗೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂಬ ನಿಶ್ಚಳವಾದ ಅರಿವು. ಇದೇ ಆಕಿಂಚನ್ಯ; ಮೂರನೆಯದಾಗಿ ಅವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಗತಿಯಿಲ್ಲವೆಂಬ ದೃಢನಿಶ್ಚಯ. ಅವನು ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವನೆಂಬ ಮಹಾವಿಶ್ವಾಸ. ಭಗವಂತನಿಗೆ ಅನುಕೂಲರಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುವೆಂದೂ ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಾತಿಕೂಲ್ಯವನ್ನು ಆಚರಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಅಂಥವನು ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಭಾವನೆಗಳೊಡನೆ ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡಬೇಕಾದ ಆತ್ಮವಸ್ತುವನ್ನು ಆ ಪರಮಾತ್ಮನ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಸಿ ನಿರ್ಭರನೂ ನಿರ್ಭಯನೂ ಆಗುವನು. ಈ ಪ್ರಪತ್ತಿಯನ್ನನುಷ್ಠಿಸಲು ಜಾತಿ, ಕುಲ, ಲಿಂಗ, ಗುಣ ಭೇದಗಳಿಲ್ಲ;

ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅಧಿಕಾರವಿದೆಯೆಂದು ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಹೇಳುತ್ತಿದೆ. ಭಕ್ತಿಯೋಗಕ್ಕೆ [illegible]ಧಿಕಾರಿಗಳಾದವರು, ಅದಕ್ಕೆ ಅರ್ಹತೆ ಇಲ್ಲದವರು ಎಲ್ಲರೂ ಯಾವ ಭೇದವೂ [illegible]ಲ್ಲದ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಪ್ರಪತ್ತಿಯನ್ನನುಷ್ಠಿಸಬಹುದು. ಭಕ್ತಿಯೋಗದಂತೆ ಅಲ್ಲದೆ [illegible]ದನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ಮಾತ್ರ ಒಂದು ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕಾಗಿ ಅನುಷ್ಠಿಸಬೇಕು. ಭಕ್ತಿಯೋಗದಿಂದ ಹೇಗೆ ಇತರ ಪ್ರಯೋಜನಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದೋ ಹಾಗೆ ಇತರ [illegible]ಜನಗಳಿಗಾಗಿಯೂ ಪ್ರಪತ್ತಿ ಮಾಡಬಹುದು.

ಮುಕ್ತನಾದವನು ಭಗವಂತನ ಪರಮಪದವನ್ನು ಸೇರಿ ಆ ಭಗವಂತನ ದಿವ್ಯಾನುಭವದ ಆನಂದದಲ್ಲಿ ಯಾವದಾತ್ಮಾನುಭಾವಿಯಾಗಿರುವನು ಎಂದು ಸಿದ್ಧಾಂತ ಶ್ರುತಿ ಪ್ರಮಾಣಗಳಿಗನುಸಾರ ನಿರೂಪಿಸುತ್ತದೆ. ಮುಕ್ತ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಜೀವಾತ್ಮರು ಪರಬ್ರಹ್ಮನಿಗಿಂತ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಅವನೊಡನೆ ಇರುತ್ತಾ ಅವನ ನಿತ್ಯಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನು ಎಂದೆಂದೂ ನಡೆಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆಂಬುದು ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ನಿಶ್ಚಯ. ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಮುಖ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನು ಹೀಗೆ ಸಂಗ್ರಹಿಸಬಹುದು–

೧) ಶ್ರುತಿ ವಾಕ್ಯಗಳೆಲ್ಲವೂ ಪ್ರಮಾಣವೇ ಆದ ಕಾರಣ ಅವುಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಮುಖ್ಯಾರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳಿ ಘಟಶ್ರುತಿಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಭೇದವಾಕ್ಯಗಳಿಗೂ ಸಮಂಜಸವಾದ ಅರ್ಥ ಹೇಳಬೇಕು. ೨) ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಅನುಮಾನ ಮತ್ತು ಶಬ್ದ ಎಂಬುವು ಮೂರು ಪ್ರಮಾಣಗಳು. ೩) ಪ್ರಕೃತಿ ಜೀವಾತ್ಮರು, ಮತ್ತು ಭಗವಂತ ಎಂಬ ಈ ಮೂರುತತ್ತ್ವಗಳೂ ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಒಂದು ಬೇರೆಯಾಗಿ ಸತ್ಯಭೂತವಾಗಿವೆ. ೪) ಜಗತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಅವಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸತ್ಯ. ನಮ್ಮ ಅನುಭವವೂ ಎಲ್ಲ ಅವಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸತ್ಯವಾದುದು. ೫) ಪ್ರಕೃತಿಯು ಬ್ರಹ್ಮಾತ್ಮಕವಾದುದು. ಅದು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಪರಿಣಾಮ ಹೊಂದುವುದಿಲ್ಲ. ೬) ಜೀವರುಗಳು ಅನಂತರು, ಪರಸ್ಪರ ಭಿನ್ನರು. ನಿತ್ಯರು, ಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪರು, ಜ್ಞಾನಗುಣಕರು, ದೇಹಾದಿವಿಲಕ್ಷಣರು, ಅಣುಸ್ವರೂಪರು, ಜ್ಞಾತೃತ್ವ ಭೋಕ್ತೃತ್ವವಿಶಿಷ್ಟರು ಮತ್ತು ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಶೇಷಭೂತರು. ೭) ಬ್ರಹ್ಮವಸ್ತು ಸಗುಣವೇ ವಿನಾ ನಿರ್ಗುಣವಲ್ಲ. ಪರಬ್ರಹ್ಮವು ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣ. ಸಕಲ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣ ಪರಿಪೂರ್ಣ, ದೋಷದೂರ ಸರ್ವಶಕ್ತ, ಸರ್ವಕಾರಣ, ಸರ್ವಶೇಷಿ, ಸರ್ವಾಧಾರ, ಸರ್ವನಿಯಾಮಕ, ಸರ್ವಶರೀರಿ, ೮) ಬದ್ಧಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಜೀವಾತ್ಮರುಗಳ ಧರ್ಮಭೂತಜ್ಞಾನ ಅವರ ಅನಾದಿ ಕರ್ಮದ ಕಾರಣ ಸಂಕುಚಿತವಾಗಿದೆ. ಮುಕ್ತ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಧರ್ಮಭೂತಜ್ಞಾನ ವಿಕಾಸಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಜೀವಾತ್ಮರ ಸ್ವರೂಪಜ್ಞಾನ ಎಂದೆಂದೂ ಒಂದೇ ಬಗೆಯಾಗಿ ಶುದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ೯) ಭಗವಂತನ ನಿತ್ಯಾನುಭವ ಮತ್ತು ನಿತ್ಯಕೈಂಕರ್ಯವೇ ಚೇತನರೆಲ್ಲರ ಪರಮಪುರುಷಾರ್ಥ. ೧೦) ಕರ್ಮಯೋಗ ಜ್ಞಾನ

ಯೋಗಗಳನ್ನು ಅಂಗಗಳನ್ನಾಗಿ ಹೊಂದಿರುವ ಭಕ್ತಿಯೋಗವು ಹೇಗೆ ಮೋಕ್ಷೋಪಾಯವೋ ಹಾಗೆಯೇ ಪ್ರಪತ್ತಿಯೂ ಮೋಕ್ಷೋಪಾಯ.

ವಿಶಿಷ್ಟಾದ್ವೈತದರ್ಶನ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಜೀವನಕ್ರಮ. 'ನಾನು, ನನಗೆ, ನನ್ನದು' ಎಂಬ ಭಾಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲವೂ ಭಗವಂತನದು ಎಂಬ ಭಾವವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅದು ದಾರಿ ತೋರುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲ ಚೇತನಾಚೇತನಗಳಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಯಾಮಿಯಾಗಿರುವ ಆ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಅವನಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿರುವಂತೆ ನಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಈ ದರ್ಶನ ಹೇಳುತ್ತದೆ.

'ಚರಾಚರಾಣಿಭೂತಾನಿ ಸರ್ವಾಣಿಭಗವದ್ವಪುಃ ।
ಅತಸ್ತದಾನುಕೂಲ್ಯಂ ಮೇ. ಕರ್ತವ್ಯಮಿತಿ ನಿಶ್ಚಯಃ' ॥

ಎಂಬುದು ಅದರ ಆದೇಶ. ಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ಸಮಸ್ತ ಪದಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸರ್ವಾಂತರನನ್ನೇ ಕಂಡು ಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ಸಮಸ್ತರಲ್ಲಿಯೂ ಗೌರವಭಾವನೆ ಬೆಳೆಸಿ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಯಾರೊಬ್ಬರಿಗೂ ಅನಾನುಕೂಲವಾಗದಂತೆ ನಡೆದು ತನ್ನೆಲ್ಲ ವ್ಯಾಪಾರಗಳಿಂದ ಭಗವಂತನನ್ನು ಆರಾಧಿಸಬೇಕೆಂಬುದು ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಉಪದೇಶ.

(ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ) ○

ಮರಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿರಿ
—ಮನುಕುಲ ಉಳಿಸಿರಿ—

—ಟಿ. ಆರ್. ಚಂದ್ರಶೇಖರ

ಒಂದು ದೇಶದ ಸರ್ವತೋಮುಖ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತಿನ ಪಾತ್ರ ತುಂಬ ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿದೆ. ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಮರಗಳ ದಿಮ್ಮಿಗಳನ್ನು, ಜನತೆಗೆ ಉರುವಲನ್ನು, ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಕಚ್ಚಾ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು, ದನಗಳಿಗೆ ಮೇವನ್ನು, ಜನಗಳಿಗೆ ಫಲಗಳನ್ನು, ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತವೆ ಎಂಬ ಕಾರಣಗಳಿಗಲ್ಲದೆ ಪರಿಸರದ ಸಮತೋಲನವನ್ನು, ಭೂಮಿಯ ಫಲವತ್ತತೆಯನ್ನು, ಮಣ್ಣಿನ ಸಪಕಳಿಯನ್ನು, ತೇವಾಂಶವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದರಿಂದಲೂ ನಮ್ಮ ಅರಣ್ಯಗಳ ವೃಕ್ಷಸಂಪತ್ತು ಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅರಣ್ಯಗಳ ನಾಶದಿಂದ ಮನುಷ್ಯ, ಪ್ರಕೃತಿ ಸೌಂದರ್ಯದಿಂದ ವಂಚಿತನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಹಸುರಿನ ಚೆಲುವು ಕಣ್ಮರೆಯಾಗುತ್ತದೆ, ವಾತಾವರಣ ಹದಗೆಡುತ್ತದೆ, ಮಳೆ-ಮಾರುತಗಳು ಕ್ಷೀಣಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ, ಪ್ರಾಣಿಸಂಪತ್ತು ಮತ್ತು ಪಕ್ಷಿಸಂಕುಲ ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ, ಭೂಮಿ ಬರಡಾಗುತ್ತದೆ, ಮನುಕುಲಕ್ಕೆ ಇದರಿಂದ ಅಪಾಯ ತಪ್ಪಿದ್ದಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಅರಣ್ಯಗಳು ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಗಿಡಮೂಲಿಕೆಗಳಿಗೆ ಹೆಸರಾಗಿವೆ.

ದುರದೃಷ್ಟಕರ ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ದಟ್ಟವಾದ ಮತ್ತು ಹರಿದ್ವರ್ಣ ಕಾಡುಗಳು ನಾಶವಾಗುತ್ತಿವೆ. ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಶೇಕಡ ಒಂದರಷ್ಟು ಅರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. 1976 ರಲ್ಲಿ ದೇಶದ ಒಟ್ಟು ಭೂಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಶೇ. 23 ರಷ್ಟು ಅರಣ್ಯದಿಂದ ಆವೃತವಾಗಿತ್ತು. ಅಂದರೆ ಸುಮಾರು 75 ದಶಲಕ್ಷ ಹೆಕ್ಟೇರ್‌ನಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯವಿತ್ತು. ಇದರಲ್ಲಿ 42 ದಶಲಕ್ಷ ಹೆಕ್ಟೇರ್‌ನಷ್ಟು ಅರಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮರಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣ ಖಾಲಿಯಾಗಿವೆ. ಈಗ ಕೇವಲ ಶೇ. 15 ರಷ್ಟು ಭೂಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನಿಜಕ್ಕೂ ಅರಣ್ಯವಿದೆ.

1951 ರಿಂದ 1971 ರ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ವಿಸ್ತರಣೆಗಾಗಿ 2.4 ದಶಲಕ್ಷ ಹೆಕ್ಟೇರ್, ಅಣೆಕಟ್ಟುಗಳಿಗಾಗಿ 4 ಲಕ್ಷ ಹೆಕ್ಟೇರ್, ಕೈಗಾರಿಕಾ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕಾಗಿ 1 ಲಕ್ಷ ಹೆಕ್ಟೇರ್, ರಸ್ತೆ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕಾಗಿ 0.55 ಲಕ್ಷ ಹೆಕ್ಟೇರ್ ಮತ್ತು ಇತರೆ ಉಪಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ 3 ಲಕ್ಷ ಹೆಕ್ಟೇರ್ ಅರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ನಾಶಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

ಅರಣ್ಯಗಳು ಪೂರೈಸುವ ಕಚ್ಚಾ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿರುವ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಿಂದ ಅರಣ್ಯಗಳ ನಾಶ ಇಮ್ಮಡಿಗೊಂಡಿದೆ. ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಗಳು ಮತ್ತು ಅರಣ್ಯ ಕಾರ್ಪೊರೇಶನ್‌ಗಳು ಅರಣ್ಯಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದರ ಬದಲು ವಾಣಿಜ್ಯ ಲಾಭ ಗಳಿಗಾಗಿ ವೃಕ್ಷ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ನಾಶಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಅರಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿರುವ ಅಪಾರ ವೃಕ್ಷ ಗಳನ್ನು ಕಡಿದು ಅಪಾರ ಲಾಭ ಗಳಿಸುತ್ತಿವೆ. ವೃಕ್ಷಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ಗೋಜಿಗೆ ಹೋಗಿಲ್ಲ.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ವರ್ಷಕ್ಕೆ 211 ದಶಲಕ್ಷ ಘನ ಮೀಟರ್‌ನಷ್ಟು ಮರ ಬಳಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ 184 ದಶಲಕ್ಷ ಘನ ಮೀಟರ್‌ನಷ್ಟು ಮರ ಉರವಲಾಗಿ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಮರಗಳ ಬೇಡಿಕೆ ಅಪಾರವಾಗಿ ಏರುತ್ತಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಮನಾಗಿ ನಮ್ಮ ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ವೃಕ್ಷಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆ-ಉತ್ಪಾದನೆ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ವಾರ್ಷಿಕ ಮರದ ಉತ್ಪಾದನೆ ಕೇವಲ 50 ದಶಲಕ್ಷ ಘನ ಮೀಟರ್. ಇಂದಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಮರಗಳ ಉರುಳಿಸುವಿಕೆ ಮುಂದುವರೆದರೆ ಇನ್ನು 20-30 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತು ಸಂಪೂರ್ಣ ಖಾಲಿಯಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ.

ಭಾರತದ ವೃಕ್ಷ ರಕ್ಷಣೆ ಚಳುವಳಿಯ ನಾಯಕ ಶ್ರೀ ಸುಂದರಲಾಲ ಬಹುಗುಣರ ಪ್ರಕಾರ ಅರಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ವೃಕ್ಷಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತಿರುವ ಕ್ರಮವೇ ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ದೋಷಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ. ಇಂದು ನಾವು ಅರಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೃತಕ ಮತ್ತು ಯಾಂತ್ರಿಕ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಮರ ಬೆಳೆಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಇದು ತಪ್ಪು. ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಕಚ್ಚಾ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವ ಮರಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಬಹುಗುಣರ ಪ್ರಕಾರ ವಾಣಿಜ್ಯ ಆಧಾರಿತ ಅರಣ್ಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ತಕ್ಷಣ ನಿಲ್ಲಬೇಕು. ಗ್ರಾಮೀಣ ಜನತೆಗೆ ಮತ್ತು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಜನರಿಗೆ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಆಹಾರ, ಮೇವು, ಸೌದೆ, ಎಣ್ಣೆಕಾಳು, ಹೂ-ಫಲ ಕೊಡುವಂತಹ ಮರಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಸುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಅರಣ್ಯಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಬಹುದು. ಸರ್ಕಾರದ ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಗಳು ತಮ್ಮ ನೀತಿಯನ್ನು ಈ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮರಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಲು ಉತ್ತೇಜನ ನೀಡಬೇಕು. ಅರಣ್ಯಗಳಲ್ಲದೆ ರಸ್ತೆಗಳ ಮತ್ತು ನೀರಾವರಿ ಕಾಲುವೆಗಳ ಎರಡು ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಮರಗಳನ್ನು ನೆಡುವ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಯಬೇಕು. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ 1.37 ದಶಲಕ್ಷ ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ರಸ್ತೆಗಳಿವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಶಲಕ್ಷ ಕಿಲೋ ಮೀಟರ್ ರಸ್ತೆಗಳು ಮರ ಬೆಳೆಸಲು ಅರ್ಹವಾಗಿವೆ. ರಸ್ತೆಯ ಒಂದೇ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಕಿ. ಮೀ.ಗೆ 5 ರಂತೆ ಮರಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದರೂ, ಅದು 1 ದಶಲಕ್ಷ ಹೆಕ್ಟೇರ್ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಸಮನಾಗುತ್ತದೆ. ವಿವಿಧೋದ್ದೇಶ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳ

ಬೃಹತ್ ಕಾಲುವೆಗಳ ಉದ್ದ 15 679 ಕಿ.ಮೀ. ಇವುಗಳ ಎರಡೂ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಸಾಲು ಮರಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಬಹುದು.

ವೃಕ್ಷವೊಂದರಿಂದಾಗುವ ಆರ್ಥಿಕ ಲಾಭವನ್ನು ಕೆಳಗಿನ ಪಟ್ಟಿಯಿಂದ ತಿಳಿಯಬಹುದು. 50 ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನ ವೃಕ್ಷವೊಂದರಿಂದಾಗುವ ಆರ್ಥಿಕ ಲಾಭ ರೂ. 15.7 ಲಕ್ಷ ಎಂದು ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅದರ ವಿವರ ಈ ರೀತಿ ಇದೆ.

1)	ಆಮ್ಲಜನಕದ ಉತ್ಪಾದನೆ	—	ರೂ.	250,000
2)	ವಾಯು ಮಲಿನತೆಯ ರಕ್ಷಣೆ	—	ರೂ.	500,000
3)	ಮಣ್ಣಿನ ಸವಕಳಿ ಮತ್ತು ಫಲವತ್ತತೆಯ ರಕ್ಷಣೆ	—	ರೂ.	250,000
4)	ಹವಾಮಾನ ಮತ್ತು ತೇವಾಂಶದ ರಕ್ಷಣೆ	—	ರೂ.	300,000
5)	ಪ್ರಾಣಿ-ಪಕ್ಷಿಗಳ ರಕ್ಷಣೆ	—	ರೂ.	250,000
6)	ಪೌಷ್ಟಿಕಾಂಶದ ರಕ್ಷಣೆ	—	ರೂ.	20,000
50 ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನ ವೃಕ್ಷವೊಂದರಿಂದಾಗುವ ಒಟ್ಟು ಲಾಭ			ರೂ.	1,570000

(ಮೇಲಿನ ಅಂದಾಜಿನಲ್ಲಿ ಮರವೊಂದು ಕೊಡುವ ದಿಮ್ಮಿ, ಹೂ-ಫಲ ಇವುಗಳ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಸೇರಿಸಿಲ್ಲ)

ಇಷ್ಟೊಂದು ಲಾಭಕರವಾದ ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯನ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತು ಇಂದು ನಾಶವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಜನತೆ ಈ ವಿನಾಶವನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಬೇಕು. ಮರಗಳನ್ನು ನೆಡುವ ಕಾರ್ಯ ಬೃಹತ್ ಚಳುವಳಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬೇಕು. 'ಮರಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿರಿ-ಮನುಕುಲ ಉಳಿಸಿರಿ'— ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರವಾಗಬೇಕು.

ಬರಗಾಲದ ಲಕ್ಷಣ

ಮುಂಜಾನೆ ಗಾಳಿ, ಗೊಡ್ಡಾದ ಮೋಡ
ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಉರಿಯಂಥ ಬಿಸಿಲು
ಸಂಜೆ ಬಹು ಶುಭ್ರಮುಗಿಲು
ತಪ್ಪದೆ ಬರಗಾಲ ಇದರ ಪಾಳಿ.

"ಹಿಂದೂ"

ಮೂಲ (ಮರಾಠಿ) : ಶ್ರೀ ಸದಾನಂದ ಕಾಕಡೆ

ಅನುವಾದ: ಶ್ರೀ ಬಿ. ಸು. ಶೇಷಾದ್ರಿ

[ಹಿಂದು-ಹಿಂದುಸ್ಥಾನ-ಹಿಂದುರಾಷ್ಟ್ರ ಈ ಪದಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಹೇಯವಾದದ್ದು ಎಂಬಂತಹ ಹಾಸ್ಯಾಸ್ಪದ ವಿಚಾರಸರಣಿಯನ್ನು ಅನೇಕರು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಬದಲಿಸಿ, ಸ್ವಾಭಿಮಾನ ಪೂರ್ಣವಾದ, ಸತ್ಯನಿಷ್ಠರವಾದ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು ಇಂದಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿ ತೋರಿಸುವ ಲೇಖನಮಾಲೆ ಇಲ್ಲಿದೆ.)

ಹಿಂದೂ ಎನ್ನುವ ಹೆಸರನ್ನು ಯಾರು ಯಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರು ? ಇದಕ್ಕೇನಾದರೂ ವಿಶೇಷವಾದ ಅರ್ಥವಿದೆಯೇ ? ಈ ಹೆಸರು ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಂದಿತು ? ಈಗ ಇದೇ ಹೆಸರಿನ-ಶಬ್ದದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆಯೇ ? ಈ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಜನರು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಅಥವಾ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮಗಳೂ ಹುಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಿಂದಲೇ, ಅರಬ್ಬೀಸ್ಥಾನ, ಇರಾನ್, ಈಜಿಪ್ತ್, ಭಾರತ ಮುಂತಾದ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಧರ್ಮ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಪ್ರಚಾರ ಮತ್ತು ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿದ್ದಿತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಹಿಂದು ಮತ್ತು ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನ ಎನ್ನುವ ಹೆಸರುಗಳಿಗೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಗೌರವ ಇದ್ದಿತು. ಪ್ರವಾದಿ ಮುಹಮ್ಮದ್ ಪೈಗಂಬರರು ಹುಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು 2,300 ವರ್ಷಗಳ ಮೊದಲೇ ಅರಬ್ಬಿಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ 'ಲಬೀ ಬಿನ್ ಅಬತಬ್ ಬಿನ್ ತುರ್ಪಾ' ಎನ್ನುವ ಕವಿ ಇದ್ದನು. ಅನೇಕ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದ ಆತ ತನ್ನ ಕಾವ್ಯವೊಂದರಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ.

"ಅಯಾ ಮುಬಾರಕೇಲ್ ಅರಜ್ ಯಾ ಕೌಯೇ ನೋಹಾ ಮಿಲನ್ ಹಿಂದೇ ।
ವ ಅರಾದಕಲ್ಲಾಹ ಮರಿಯೇನ ಜ್ಜೇಲ್ ಜಿಕರತುನ್ ౧॥

ವಹಲ್ ತಜಲ್ಲೀಯತುನ್ ಏನಾನೇ ಸಹಬೀ ಅಬ್ ಅತುನ್ ಜಿಕಾರಾ ।
ವಹಾಜೀಹೀ ಯೋನಜ್ಜೇಲುದ್ರಸೂಲ್ ಮಿಲನ್ ಹಿಂದತೂನ್ ॥೨॥

ಅರ್ಥ-೧ : ಹೇ ಪುಣ್ಯಭೂಮಿ ಹಿಂದ್, ಸ್ವತಃ ಪರಮೇಶ್ವರನೇ ನಿನ್ನನ್ನು ತನ್ನ ಜ್ಞಾನಭೂಮಿಯನ್ನಾಗಿ ಆರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ನೀನೇ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಧನ್ಯೆ !

ಅರ್ಥ-೨ : ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದ ಋಷಿಮುನಿಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಪರಮೇಶ್ವರನೇ ಪ್ರಚುರಪಡಿಸಿದ, ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಕಾಶಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ಸ್ತಂಭಗಳಂತಿರುವ, ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳೂ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜಗತ್ತನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಮಯವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿವೆ.

—ಸೇ ಅಕೂಲ್ ಅಕೂಲ್-ಪುಟ 157

ಮುಹಮ್ಮದ್ ಪೈಗಂಬರರಿಗಿಂತ ಬಹಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಅರಬ್ಬೀಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಶಿವ ಪೂಜೆ ಪ್ರಚಲಿತವಾಗಿದ್ದಿತು. ಕ್ರಿಸ್ತಪೂರ್ವ ಐದು ಮತ್ತು ಆರನೇ ಶತಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಕವಿತೆಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶವು 'ಹಿಂದ್' ಎಂದೇ ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದಕ್ಕೆ ಆಧಾರಗಳಿವೆ. ಮುಹಮ್ಮದ್ ಪೈಗಂಬರರ ಸ್ವಂತ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ "ಉಮರ್ ಬಿನ್ ಹಶ್ಯಾಮ್" ಎನ್ನುವರು ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕವಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಕವಿತೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂದ್ ಹಿಂದೂ, ಮತ್ತು ಮಹಾದೇವ ಎನ್ನುವ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಗೌರವ ಮತ್ತು ಆದರದ ಭಾವನೆಗಳಿಂದ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಉಮರ್ ಬಿನ್ ಹಮ್‌ಶ್ಯ ಅವರು "ಅಬುಲ್ ಹಕೀಮ್" ಎಂದರೆ "ಜ್ಞಾನದ ಪಿತ" ಎಂದೇ ಪ್ರಖ್ಯಾತಿ ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅವರು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲಿಲ್ಲವೆಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ದ್ವೇಷ ಮತ್ತು ಪಕ್ಷಪಾತಗಳಿಂದ 'ಅಬುಲ್ ಜಿಹಲ್' ಎಂದರೆ 'ಅಜ್ಞಾನದ ಪಿತ' ಎಂದು ಕರೆಯಲು ತೊಡಗಿದರು. ಮಹಾದೇವನ ಭಕ್ತರಾಗಿದ್ದ ಮಹಮ್ಮದ್ ಪೈಗಂಬರರ ಈ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಮುಂದೆ, ಮುಸಲ್ಮಾನರ ಜೊತೆ ನಡೆದ ಧರ್ಮಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಹೋರಾಡುತ್ತಾ ಸಾವನ್ನಪ್ಪಿದರು. ಇಸ್ತಾನ್‌ಬುಲ್‌ನಲ್ಲಿ, ಸರ್ಕಾರೀ ಗ್ರಂಥಾಲಯದಲ್ಲಿರುವ "ಸೈರುಲ್ ಅಕೂಲ್" ಎನ್ನುವ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಈ 'ಜ್ಞಾನಪಿತ'ರ ಕೆಳಕಂಡ ಕವಿತೆ ಉದ್ಧೃತವಾಗಿದೆ.

ಕಫಾವಿಕ್ ಜಿಕರಾಮಿನ್ ಅಲೂಮಿನ್ ತಬ್ ಅಸೇರೂ ।
ಕಲೂಬನ್ ಅಮುಕತೂಲ್ ಹವಾ ಏ ತಜಕ್ಕರೂ ॥೧॥

ಏಮತ್ ಜಕೇರೋಹಾ ಊದನ್ ಏಲಲವರವ ದಿಲವರಾ ।
ವಲಕಯಾನೇ ಜಾತಾ ಅಲ್ಲಾ ಹೇಯೌಮ ತಬ್ ಅಸೇರೂ ॥೨॥

ವ ಅಹಲೋಲಹಾ ಅಜಹ ಅರವೀಮನ್ ಮಹಾದೇವ ಓ ।
ಮನಾಜಿಲ್ ಇಲಮುದ್ದೀನೇ ಮಿನಹಮ್ ವಸಯುತ್ತರೂ ||೩||

ವ ಸಹಬೀ ಕೇಯಾಮ ಫೀ ಮಕಾಮಿಲ್ ಹಿಂದೇ ಯೌಮನ ।
ವ ಯಕೂಲನ್ ಲಾತಹಜನ್ ಫ ಇನ್ನಾಕ್ ತವಜ್ಜರೂ ||೪||

ಮ ಅಸ್ಸಯರೇ ಅಖಲಾಕನ್ ಹಸನನ್ ಕುಲ್ಲಹುಮ್ ।
ನಜೂಮುನ್ ಅಜಾಅತ್ ಸುಮ್ಮಗಾಟುಲ್ ಹಿಂದೂ ||೫||

ಅರ್ಥ-೧ : "ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನು ಜನ್ಮವಿಡೀ ಪಾಪ ಮತ್ತು ಅಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಹೋಗಿದ್ದಾನೋ ಮತ್ತು ಕಾಮಕ್ರೋಧಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಆಯುಷ್ಯವನ್ನು ವ್ಯರ್ಥ ಮಾಡಿದ್ದಾನೋ"

೨ : "ಅಂತಹವನು ಕೂಡ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಟ್ಟು, ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿರಬೇಕೆಂದು ಆಸೆಪಟ್ಟರೆ ಅಂತಹವನಿಗೆ ಕಲ್ಯಾಣವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು."

೩ : "ಅಂತಹ ಮನುಷ್ಯನು ಕೂಡ ಒಮ್ಮೆಯಾದರೂ ಅಂತಃಕರಣ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಆ ಮಹಾದೇವನ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ, ಆಗ ಅವನು ಧರ್ಮಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾದ ಪದವಿಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ."

೪ : "ಹೇ ಪ್ರಭೋ ನನ್ನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಆಯುಷ್ಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಅದರ ಬದಲು ದರ್ಶನಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತನಾಗುವಂತಹ ದೇಶವಾದ ಹಿಂದೂ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ದಿನವಾದರೂ ಇರುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಡು."

೫ : "ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದ ಯಾತ್ರೆಯಿಂದ ಸರ್ವ ಪವಿತ್ರ ಕಾರ್ಯಗಳ ಸಫಲತೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಆದರ್ಶ ಹಿಂದೂ ಗುರುಗಳ ಸತ್ಸಂಗವೂ ದೊರಕುತ್ತದೆ." (ಈ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಸಹಿತವಾಗಿ ದೆಹಲಿಯ ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ ಮಂದಿರದ ಗೀತಾಭವನದಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಕೆತ್ತಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ).

ಅರಬ್ಬೀ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ 'ಹಿಂದ್' ಎನ್ನುವ ಹೆಸರನ್ನು ಇಡುವುದು ಬಹಳ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿದ್ದಿತು. ಮಹಮದ್ ಪೈಗಂಬರರಿಗೆ ಅನೇಕ ಜನ ಪತ್ನಿಯರಿದ್ದರು. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರ ಹೆಸರು 'ಹಿಂದ್' ಎಂದಿದ್ದಿತು. ಪ್ರೇಮ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಲೈಲಾಳ ನಿಜವಾದ ಹೆಸರು 'ಹಿಂದ್' ಎಂದೇ ಇದ್ದಿತು. ಅಮೀರ್‌ಮವಾ ಇಯಾ ಅವರ ತಾಯಿ ರಯೀಸುಲ್ ಅರಬ್ ಅತಬ್ ಅವರ ಮಗಳ ಹೆಸರೂ 'ಹಿಂದ್' ಎಂದೇ ಇದ್ದಿತು

ಕಾಬಾದ ವಿಶಾಲವಾದ ಮಹದೇವ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕೇಶ್ವರ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಐದು ವರ್ಷಕ್ಕೊಂದು ಸಲ ಅರಬ್ಬೀ ಕವಿಗಳ ಸಮ್ಮೇಳನ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಸಮ್ಮೇಳನಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠವೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಕವಿತೆಗಳನ್ನು ಚಿನ್ನದ ಪಟ್ಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೊರೆದು ಆ ಮಂದಿರಗಳಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಂತಹ ಪಟ್ಟಿಗಳ ರಾಶಿಯೇ ಆ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿತ್ತು.

ಮೊಹಮ್ಮದ್ ಪೈಗಂಬರರು ಈ ಮಂದಿರದ ಮೇಲೆ ಹಲ್ಲೆ ನಡೆಸಿ ಅದನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಇಂತಹ ಗ್ರಂಥಸಂಗ್ರಹವನ್ನು ಸುಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆರಂಭಮಾಡಿದರು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಕೇಲವು ಕವಿಗಳ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಿಂದಾಗಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಕೆಲವು ಚಿನ್ನದ ಹಾಳೆಗಳು ನಾಶವಾಗದೆ ಉಳಿದುಕೊಂಡವು. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ನಂತರ ಆಗಿನ ಖಲೀಫರಾಗಿದ್ದ ಹಸತ್-ಅಲ್-ರಷಿದ್ ಅವರು ಮಹಮ್ಮದ್ ಪೈಗಂಬರರಿಗಿಂತ ಹಿಂದಿದ್ದ ಕಾವ್ಯಗಳ ಸಂಗ್ರಹವನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಆ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿರುವ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಮಹಾದೇವ, ಹಿಂದೂ ಮತ್ತು ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯರ ಹೆಸರುಗಳ ಸನ್ಮಾನ ಪೂರ್ವಕವಾದ ಉಲ್ಲೇಖ ಆಗಿರುವುದು ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಶ್ರಾತ ಎನ್ನುವ ಹೆಸರಿನ ಒಬ್ಬ ಯಪ್ಪ (ಯಕ್ಷಿ) ತನ್ನ ದಿವ್ಯರಥದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಹಿಂದಾ (ಹಿಂದ್) ದೇಶದಿಂದ ಹೊರಟು ಪಶ್ಚಿಮದ ನಿಗ್ನೇ ಎನ್ನುವ ಪ್ರದೇಶದ ತನಕ ಸಂಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನೆಂಬ ವಿಷಯದ ಉಲ್ಲೇಖ ಫಾರಸೀ ಗ್ರಂಥದ ಒಂದು ಶ್ಲೋಕವಿದೆ. ನಿಗ್ನೇ [ನೈನೇವ್ಹಾ] ಎನ್ನುವ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಬೆಬಿಲೋನಿಯನ್ನರು ಕ್ರಿಸ್ತಪೂರ್ವ 612ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ನಾಶಮಾಡಿದರು.

ಪಾರಸೀಜನರು ಪ್ರಾಚೀನ ಗ್ರಂಥವಾದ 'ಜೇಂದಿಯಾದ್' ನಲ್ಲಿ [ಅಧ್ಯಾ 1 ಶ್ಲೋಕ 19]. ಆ ಕಾಲದ ಸುಸಂಸ್ಕೃತವೆಂದು ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾದ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ 'ಹಪ್ತ ಹಿಂದ್'[ಸಪ್ತ ಸಿಂಧುಃ] ಕೂಡ ಒಂದೆಂದು ಹೆಸರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ

ಬಹಳ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಿಂದ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನ ಮತ್ತು ಹಿಂದು ಜನರ ಸಂಬಂಧ ಅರಬ್ಬೀಸ್ಥಾನ, ಇರಾಣ, ಈಜಿಪ್ತ್ ಮುಂತಾದ ದೇಶಗಳ ಜನರಿಗೆ ಇತ್ತೆಂದೂ, ಅಂತಹ ದೂರ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನ ಮತ್ತು ಹಿಂದು ಜನರ ಬಗ್ಗೆ ಗೌರವಾದರಗಳ ಭಾವನೆ ಇತ್ತೆಂಬುದು' ಈ ಎಲ್ಲ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿಂದ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

ಇರಾನಿನ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಬಾದಶಹನಾದ ದಾರಾ ಕ್ರಿಸ್ತಪೂರ್ವ 522ರಿಂದ 486ರ ತನಕ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ರಾಜ್ಯ ಸಿಂಧೂನದಿ ತನಕ ಹಬ್ಬಿದ್ದಿತು.

(35 ನೇ ಪುಟ ನೋಡಿ)

ಬಸವಣ್ಣನವರು

—ಚನ್ನಪ್ಪ ಎರೇಸೀಮೆ

(ತಾ॥ ೫-೮-೮೩ ರಂದು ಶ್ರೀ ನಿ.ಪ್ರ.ಸ್ವ. ಡಾ॥ ಶ್ರೀ ಶಿವಕುಮಾರ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ಬೆಂಗಳೂರು ಜಯನಗರದ ಬಸವ ಸೇವಾ ಸಮಿತಿಯವರು ಬೆಳಗೋಡು ಕಲ್ಯಾಣ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದ ಬಸವಜಯಂತ್ಯುತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಮನನೀಯ ಭಾಷಣದ ಸಾರಾಂಶ.

ಜಗತ್ತಿನ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮಹಾ ಪುರುಷರು ಕ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಜನಜೀವನಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಬಗೆಯ ಕೊಡುಗೆಗಳನ್ನು ಇತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸಮಗ್ರ ಕ್ರಾಂತಿಯ ಮೂಲ ಪುರುಷರೆಂದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬಸವಣ್ಣನವರು. ಅವರು ಜೀವನದ ಯಾವ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನೂ ಉದಾಸೀನ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ತುಂಬು ಜೀವನವೆಂದರೇನೆಂಬುದನ್ನು ಬಸವಣ್ಣನವರ ವಿಚಾರಧಾರೆಯಿಂದಲೇ ಕಾಣಬೇಕು. ಅವರನ್ನು ಯಾವ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ನೋಡಿದರೂ ಅವರೊಬ್ಬ ಧೀಮಂತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಾಗಿ ನಮಗೆ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರ, ಆರ್ಥಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರ ಎಲ್ಲ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಪರಿಷ್ಕಾರಕ್ಕೆ, ಸುಗಮತೆಗೆ ಅವರಂತೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಕ್ರಾಂತಿ ಪುರುಷರು ನಮಗೆ ಜಗತ್ತಿನ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲೇ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಇದು ಕೇವಲ ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ಹೇಳುವ ಮಾತಂತೂ ಅಲ್ಲ. ಅವರು ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಿರುವ ಜ್ಯೋತಿರ್ಗರ್ಭದಂತಿರುವ ವಚನಗಳು ನಮಗೆ ಅವರ ಸಮಗ್ರ ವಿಚಾರಧಾರೆಯನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ. ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಮಹಾಪುರುಷರು ನಾನು ದೇವದೂತ, ದೇವರ ಕಡೆಯಿಂದ ಸಂದೇಶತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಆ ಸಂದೇಶ ಕೇಳಿರಿ, ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಬಸವಣ್ಣ ಹಾಗೆಂದೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ ಬಸವಣ್ಣ ತನನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಭಕ್ತ, ನನಗಿಂತ ಚಿಕ್ಕವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ, ಎಲ್ಲರೂ ನನಗಿಂತದೊಡ್ಡವರೇ. ಈ ಭಾವನೆಯೇ ನನಗೆ ದಿವ್ಯವೆಂದಿದ್ದಾರೆ, ಉಳಿದವರಂತೆ ಅವರ ಹುಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪವಾಡವಿಲ್ಲ; ಅಯೋನಿಜತ್ವವಿಲ್ಲ, ಅಥವಾ ಇನ್ನಾವ ಅವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಕಲ್ಪನೆಯಿಲ್ಲ.

ಬಸವಣ್ಣ ನಮ್ಮ ಹಾಗೆ ಸಮಾಜ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದು ಸಮಾಜ ಜೀವನವನ್ನು ಎಲ್ಲ ಮುಖದಲ್ಲೂ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು ಚಿಂತಿಸಿ ಅಂಥ ಸಮಾಜದ ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿ ದಾರಿಗೆ ತರಲು ಹೆಣಗಿದರು. ಹಿಂದಿನ ಅನೇಕ

ಸಹಸ್ರ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಹರಿದು ಬಂದ ವೇದ-ಪುರಾಣ-ಶಾಸ್ತ್ರ-ಆಗಮಗಳನ್ನು ಮೀಮಾಂಸೆಗೊಳಗುಮಾಡಿ ಅನುಭವದ ಒರೆಗಲ್ಲಿಗೆ ನಿಲುಕುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಉಳಿದವುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ಖಂಡಿಸಿದರು.

ಬಸವಣ್ಣ ಜೀವ-ಜಗತ್ತು-ಈಶ್ವರನ ಬಗೆಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು ಜನಸಾಮಾನ್ಯಕ್ಕೆಲ್ಲ ಅನ್ವಯವಾಗಬಲ್ಲ ಹೃದಯಸ್ಪರ್ಶೀ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಸಾರುವಾಗ, ಏಕ ದೇವೋಪಾಸನೆಗೆ ಸಮಗ್ರ ಹಿಂದೂ ಜನಾಂಗವನ್ನೆ ಒಳಗುಮಾಡುವಲ್ಲಿ ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ನ್ಯಾಯ ನಿಷ್ಠುರಿಗಳಾಗಿ ವರ್ತಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮನುಷ್ಯ ಸಾಹಸಶೀಲನಾಗಿ, ವಿಚಾರಪರನಾಗಿ, ಕಷ್ಟಜೀವಿಯಾಗಿ, ಜೀವದಯಾಪರನಾಗಿ ಈಶ್ವರನನ್ನು ನಂಬಿ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುವಲ್ಲಿ ಸುಖವನ್ನು ಕಾಣಬೇಕೆಂಬುದೇ ಅವರ ಭೋಧೆಯ ಮುಖ್ಯ ತಿರುಳು ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ಸಂಪತ್ತು ಕೆಲವೇ ಜನರ ಸುಖದ ಸಿಂಹಪಾಲಾಗಬಾರದು. ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಹಂಚಿಕೊಂಡು ಅನುಭವಿಸಬೇಕೆಂಬ ಆಧುನಿಕ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರನ್ನು ನಾಚಿಸುವಂತಹ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕಗೊಳಿಸುವಲ್ಲಿ ಅವರ ಧೀಮಂತಿಕೆ ಎದ್ದು ಕಾಣುವ ಅಂಶ. ಹಿಂದುಳಿದವರು-ದೀನರು-ದಲಿತರು-ಅಸ್ಪೃಶ್ಯರೆನಿಸಿಕೊಂಡು ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ಔದಾರ್ಯರಹಿತ ಕ್ರಮದಿಂದ ಪಾತಾಳದಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಬೆಳೆಯಲು ಅವಕಾಶಕೊಟ್ಟರೆ ಎಂಥ ಮಹಾಪುರುಷರು ಹುಟ್ಟಬಹುದೆಂಬುದನ್ನು ಆ ಸಮಾಜಗಳಿಂದ ಮೇಲೆದ್ದು ಬಂದು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ ಅನೇಕ ಶರಣರ ದೃಷ್ಟಾಂತದಿಂದ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಭಾರತದೇಶದ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದುಬಂದ ತತ್ತ್ವಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆ ಲೌಕಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅವು ಹುಟ್ಟಿದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೇ ಉಳಿಯದೇ ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಅನೇಕರ ಸ್ವಾರ್ಥಪರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪ್ರಕ್ಷಿಪ್ತವನ್ನೊಳಗೊಂಡು ವರ್ಗ ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡಿದುದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಕಸಬುಗಳಿಂದ ಜನಾಂಗಗಳನ್ನು ಒಡೆದು ನೂರಾರು ಜಾತಿಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದುದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಹಿಂದೂ ಸಮಾಜವೇ ಚೂರುಚೂರಾಗಿ, ಪೌರುಷಹೀನವಾಗಿ, ತಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು ತಾವು ಹತೋಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲಾಗದೆ ಪದೇ ಪದೇ ಪರಕೀಯರ ಆಘಾತಗಳಿಂದ ಜರ್ಝರಿತಗೊಂಡು ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ನಷ್ಟಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡುದು ಒಂದು ಸಾವಿರದ ಐದುನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಿದವರಿಗೆ ತಿಳಿಯುವ ಅಂಶವೇ ಆಗಿದೆ. ಬಸವಣ್ಣ ಅಂದಿನ ಕಾಲದ ದೊಡ್ಡ ಅರ್ಥ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ, ರಾಜಕೀಯ ಧುರೀಣ ಮತ್ತು ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರವೇತ್ತನೆಂಬುದನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಗುಪ್ತರ ಕಾಲದ ಹೂಣರು ಸಿಥಿಯನ್ನರ ದಾಳಿಗಳಿಂದ ಮೊದಲ್ಗೊಂಡು ಘಜನಿಮಹಮ್ಮದನ ೧೦೨೪ ರ ವರೆಗಿನ ದಾಳಿಗಳನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸ್ಮರಿಸಬಹುದು. ಸಮಗ್ರ ರಾಷ್ಟ್ರ

ವನ್ನು ಒಂದು ಧಾರ್ಮಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೊಳಗುಪಡಿಸಿ, ಜೀವಜಗತ್ತು ಈಶ್ವರದ ಬಗೆಗೆ ಸರಿಯಾದ ಕಲ್ಪನೆ ಕೊಟ್ಟ ಪೌರುಷಪ್ರಧಾನ ಜನಾಂಗ ನಿರ್ಮಿಸಿ ರಾಷ್ಟ್ರರಕ್ಷಣೆಗೆ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಬೇಕೆಂಬ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿ ಕಾರ್ಯರಂಗಕ್ಕೆ ಧುಮುಕಿದುದೇ ತಡ ಭಾರತದ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಗಳಿಂದ ಹಿಂದೂ ಸಮಾಜದ ಅನೇಕ ವರ್ಗಗಳ ಮುಖಂಡರ ಬೆಂಬಲ ಸಿಕ್ಕದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಹಿಂದೂ ಸಮಾಜದ ತಾರತಮ್ಯದ ಅಭಿಶಾಪ ಹತರಾದ ಅನೇಕ ಹಿಂದುಳಿದ ಸಮಾಜಗಳ ಧೀಮಂತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಬಸವಣ್ಣನವರ ಸಮಾನತೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಬಯಸಿದ ಸಮಾಜದ ರೂಪರೇಖೆಗಳು ಹರ್ಷಗೊಳಿಸಿದವು. ಇಡೀ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ವಿದ್ಯುತ್ ಸಂಚಾರವಾದಂತಾಗಿ ನೂತನ ವರ್ಗವೊಂದು ಏರ್ಪಟ್ಟಿತು. ಬಸವಣ್ಣನನಂತರ ಇಂಥ ಒಂದು ಸಮಾಜ ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡಬಲ್ಲ ಮಹಾಪುರುಷರು ಹುಟ್ಟಲಿಲ್ಲ. ಇಂದೂ ಕೂಡ ಹಿಂದೂ ಸಮಾಜವನ್ನು ಒಂದು ಸಮಾನತೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಲಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದರ ಕಹಿ ಫಲವನ್ನು ಇಂದು ನಾವು ಅನುಭವಿಸುವ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯ ಒದಗಿದೆ. ದೇಶದ ಸಮಗ್ರ ಜನಾಂಗವನ್ನು ಹತೋಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಭಾರತವನ್ನು ಸಮೃದ್ಧ ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನಾಗಿ ಕಟ್ಟಲು ಉಂಟಾಗುತ್ತಿರುವ ಅಡೆತಡೆಗಳು ಅಷ್ಟಿಷ್ಟಲ್ಲ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಊಹಿಸಿದರೇ ಭಯವಾಗುತ್ತಿದೆ, ಆರ್ಥಿಕ ಹಂಚಿಕೆ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದೆ.

ದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ದಿ|| ವಿನೋಭಾಭಾವೆಯವರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸುಂದರ ರೂಪಕ ಕೊಟ್ಟು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ದೆಹಲಿಯೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಕಪಿಲೆ ಬಾವಿ, ಇಡೀ ಭಾರತವೇ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ತೋಟ. ಈ ಬಾವಿಯಿಂದ ನೀರು ಹೋಗಲು ಸಮಗ್ರದೇಶಗಳವರೆಗೂ ಮಣ್ಣು ಕಾಲುವೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ದೆಹಲಿಯ ಬಾವಿಯಿಂದ ನೀರನ್ನೆತ್ತಿ ಕಾಲುವೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಕಾಲುವೆಗಳೋ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಬಿರುಕುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ನೀರು ಮೊದಲು ಬಿರುಕುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತುಂಬಿ ಮುಂದು ಮುಂದು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ತೋಟಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವಹೊತ್ತಿಗೆ ಬಾವಿಯ ನೀರೆಲ್ಲ ಬರಿದಾಗುತ್ತದೆ. ತೋಟಗಳಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾದ ನೀರು ಆ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಹೋಗದೆ ಅದರಲ್ಲಿನ ಗಿಡಗಳು ಸಾಯದೆ ಬದುಕದೆ ಹಾಗೇ ಉಳಿಯುತ್ತವೆ.

ಬಸವಣ್ಣ ತನ್ನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆರ್ಥಿಕ ಹಂಚಿಕೆಯ ಬಗೆಗೆ ರೂಪಿಸಿದ ರೀತಿನೀತಿಗಳು ಇಂದಿಗೂ ಆದರ್ಶವಾಗಿಯೇ ಉಳಿದಿವೆ. ಅವನ ಕಾಯಕತತ್ತ್ವ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮಟ್ಟದ ಆರ್ಥಿಕ ಹಂಚಿಕೆಯ ತತ್ತ್ವ. ಕಾಯಕವೆಂದರೆ ಕೇವಲ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸಲು ಮಾಡುವ ಒಂದು ವೃತ್ತಿಯುಷ್ಟೆ ಅಲ್ಲ. ಅದು ಆತ್ಮೋನ್ನತಿಯ ಮಾರ್ಗವೂ ಕೂಡ. ಧರ್ಮವನ್ನು ಯಥಾರ್ಥವುಳ್ಳದ್ದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದೇ ಬಸವಣ್ಣನವರ ಮತ್ತು ಶರಣರ

ಕ್ರಾಂತಿಯ ಪ್ರಧಾನೋದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತು. ಬಸವಣ್ಣನವರ ಜೀವನಾದರ್ಶ, ಅವರ ತತ್ತ್ವಗಳು ಎಲ್ಲ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಮನುಕುಲಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದವು. ಅವನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತರುವುದು ಇಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಇದೇ ವಿಷಾದದ ಸಂಗತಿ.

ಬಸವಣ್ಣನವರ ಬಗೆಗೆ ಅವರ ಆದರ್ಶಗಳ ಬಗೆಗೆ ಇತ್ತೀಚಗೆ ಬಹುವಿಧವಾಗಿ ಪ್ರಚಾರವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಲೋಕ ಇಂದು ತೀರಾ ವಕ್ರವಾಗಿದೆ. ಜನಾಂಗಗಳ ಅಭಿರುಚಿ, ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ತೀರಾ ವಿಕೃತಗೊಂಡಿವೆ. ಅವಾಸ್ತವ ನಡೆನುಡಿಗಳಿಂದ ನಾವು ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ನಮ್ಮ ತನವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ, ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿ ಸನ್ಮಾರ್ಗಪ್ರವೃತ್ತರಾಗಿ ಪೌರುಷಪ್ರಧಾನ ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಭಾರತೀಯನೂ ಹೆಣಗಬೇಕಾದುದಂತೂ ಸತ್ಯ ವಿಷಯ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಪ್ರಪಂಚದ ಬಲಿಷ್ಠ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಎದುರು ನಾವು ?

(" ಹಿಂದೂ " 31 ನೇ ಪುಟದಿಂದ)

ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನ ಮತ್ತು ಹಿಂದುಜನರ ಖ್ಯಾತಿ ಸರ್ವತ್ರ ಹಬ್ಬಿದ್ದಿತು.
ಹಿಂದುಜನರ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾಗಿದ್ದಿತು. ಹಿಂದು ಧರ್ಮ
ಪ್ರಚಾರಕರು ಮಾನವ ಜನಾಂಗದ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ವಿಶ್ವದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಸಂಚಾರ
ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭಾರತ ಸಂಪದ್ಭರಿತವಾಗಿದ್ದಿತು. ಜ್ಞಾನ,
ವಿಜ್ಞಾನ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮ ಮತ್ತು ಸಭ್ಯತೆಗಳಲ್ಲಿ ಅದು ಜಗತ್ತಿಗೇ ಗುರುವಾಗಿದ್ದಿತು.
ಕಲೆ-ಕೌಶಲ್ಯಗಳಿಗೂ, ಸುಖ-ಸಮೃದ್ಧಿಗಳಿಗೂ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದಿತು
ಎನ್ನುವ ಸಂಗತಿ ದಾರಾ ಬಾದಶಹಾರ ಶಿಲಾಲೇಖಗಳಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.
ಕ್ರಿಸ್ತಪೂರ್ವ 484ರ ಈ ಶಿಲಾಲೇಖ ಇರಾನಿನ ಪರ್ಸಿಪೋಲಿಸ್ ನಗರದಲ್ಲಿದೆ.
ಕ್ರಿಸ್ತಪೂರ್ವ 520-518ರ ಚಹರೀನ್ ಶಿಲಾಲೇಖ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಸ್ತಪೂರ್ವ 515ರ
ನಕ್ಷೆ ರುಸ್ತುಮ್ ಮತ್ತು ಮಹದನ್ ಶಿಲಾಲೇಖಗಳಿಂದ ಗಾಂಧಾರ [ಅಫ್‌ಘಾನಿ-
ಸ್ಥಾನ] ದೇಶದ ಜನತೆಯ ಮೇಲೆ ಹಿಂದೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ಆಗಿದ್ದುದು ತಿಳಿದು
ಬರುತ್ತದೆ. ಇದಲ್ಲದೇ ಕ್ರಿಸ್ತಪೂರ್ವ 500ರ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹಿಂದ್, ಹಿಂದೂ,
ಮತ್ತು ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನ ಎನ್ನುವ ಪದಗಳಿಗೆ ಗೌರವದ ಸ್ಥಾನ ಇದ್ದಿತು ಎಂದು
ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಮುಂದೆ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ
ಮುಸಲ್ಮಾನರು ತಿಳಿದು ತಿಳಿದು ಈ ಶಬ್ದಗಳಿಗೆ ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ದೋಷಾ
ರೋಪಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ಹಿಂದೂ ಎಂದರೆ ಕಳ್ಳ, ಸುಳ್ಳುಗಾರ, ದಗಾಕೋರ,
ಕಪ್ಪನೆಯವ ಎಂದು ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಿದರು ಎಂದು ಇತಿಹಾಸ ಹೇಳುತ್ತಿದೆ.
ಕೇವಲ ಸ್ವಾರ್ಥದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವರು ಮಾಡಿದ ಈ ಪ್ರಚಾರ ಅವರ ವಿಕೃತ
ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಇದರಿಂದಾಗಿ ಹಿಂದು ಅಥವಾ ಹಿಂದು
ಸ್ಥಾನದ ಗೌರವ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ಪುರಸ್ಕೃತ

ವಿದ್ವಾನ್. ಶ್ರೀ. ಬಿ. ಗಂಗಪ್ಪನವರು

—ಸಂಪಾದಕರು.

(ಶ್ರೀ ಮಠದಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಕಾಮ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ, ಶ್ರೀ ಉದ್ದಾನ ಶಿವಯೋಗಿಗಳ ಹಾಗೂ ಡಾ. ಶ್ರೀ. ಶ್ರೀ ಶಿವಕುಮಾರ ಮಹಾ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾದ ವಿದ್ವಾನ್ ಶ್ರೀ. ಬಿ. ಗಂಗಪ್ಪನವರನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಯು ಅವರ 41 ವರ್ಷಗಳ ಅಖಂಡವಾದ ಸಂಸ್ಕೃತ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮನಗಂಡು ದಿನಾಂಕ 27-6-83 ರಂದ ಸನ್ಮಾನಿಸಿತು. ಅವರ ಕಿರು ಪರಿಚಯವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಕೊಡಲಾಗಿದೆ.)

ಬೆಂಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲಾ ನೆಲಮಂಗಲ ತಾ. ದಾಸೇನಹಳ್ಳಿ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ದಿ. 24-4-1916 ರಂದು ಶ್ರೀಯುತರು ಜನಿಸಿದರು. ತಂದೆಯ ಹೆಸರು ಬಾಳಪ್ಪ,[1] ತಾಯಿ ಬಸಮ್ಮ. ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಇವರೂ ಸಹ ತಂದೆಯಂತೆ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯ ಪಡೆದು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ತಮ್ಮ ಶ್ರದ್ಧಾಭಕ್ತಿಯುತವಾದ ವ್ಯಾಸಂಗ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀ ಮಠದಸೇವೆಗಳಿಂದ ಅಂದಿನ ಮಠಾಧಿಪತಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀಉದ್ದಾನ ಶಿವಯೋಗಿಗಳವರ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷಕ್ಕೆ ಭಾಜನರಾಗಿ,[2] ಅವರೇ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗೇಶ್ವರ ವೇದ ಸಂಸ್ಕೃತ ಮಹಾ ಪಾಠಶಾಲೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಸಂಸ್ಕೃತಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದರು. 1943 ರಲ್ಲಿ ಅಲಂಕಾರ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ದ್ವಿತೀಯ ಸ್ಥಾನದೊಂದಿಗೆ ವಿದ್ವತ್ತುಮ ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆದರು.

ತಾವು ಕಲಿತ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗೇಶ್ವರ ಸಂಸ್ಕೃತ ವೇದ ಮಹಾ ಪಾಠಶಾಲೆಯ-

1. ಶ್ರೀ ಉದ್ದಾನ ಶಿವಯೋಗಿಗಳವರ ಶಿಷ್ಯ ಇವರು.
2. ಸನಿಹದಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು ಸೇವೆ ಗೈದ ಇವರು ಇಂದಿಗೂ ಶ್ರೀ ಉದ್ದಾನ ಶಿವಯೋಗಿಗಳವರ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಲ್ಲಿಯೇ 41 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಅಲಂಕಾರಶಾಸ್ತ್ರದ ಸಹಅಧ್ಯಾಪಕರು, ಉಪ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು, ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿ (1-7-1935 ರಿಂದ 30-4-1976) ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ 1964 ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭಗೊಂಡ ಕನ್ನಡ ಪಂಡಿತ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿಯೂ ಹತ್ತಾರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಪಾಠಪ್ರವಚನಗೈದಿರುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಶಿಷ್ಯಚಿತ್ತಾಪಹಾರಕರಾದ ಶ್ರೀಯುತರು ವಿದ್ವತ್ತರಗತಿ ಹಾಗೂ ಕನ್ನಡ ಪಂಡಿತ ತರಗತಿಗಳ ನೂರಾರು ಮಂದಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ವಿಶಿಷ್ಟ ಬೋಧನಾಕ್ರಮವಿಡಿದು ವಿದ್ಯಾದಾನ ಮಾಡಿ ಅವರ ಬಾಳನ್ನು ಬೆಳಗಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಉತ್ತಮ ವಿದ್ವಾಂಸರಾದ ಇವರು ಕರ್ನಾಟಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಯ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ, ಸಂಪಾದಕರಾಗಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸಂಸ್ಕೃತ ಪ್ರಥಮಾ ಹಾಗೂ ಸಾಹಿತ್ಯ ತರಗತಿಯ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮ ನಿದರ್ಶನವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಬಲ್ಲವು.

ಸಮರ್ಥ ಬರಹಗಾರರಾದ ಇವರು ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ ಸಂಸ್ಕೃತ ಕಾಲೇಜಿನ ವತಿಯಿಂದ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿದ್ದ "ಕಿರಣ" ಎಂಬ ಶ್ರೀ ಮಠದಿಂದ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿರುವ "ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ" ಎಂಬ ಮಾಸ ಪತ್ರಿಕೆ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶಿವಕುಮಾರ ಮಹಾ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ರಜತ ಮಹೋತ್ಸವದ ನೆನಪಿನ ಸಂಚಿಕೆ, ಕಾಲೇಜಿನ ವಜ್ರ ಮಹೋತ್ಸವದ ನೆನಪಿನ ಸಂಚಿಕೆ, ಮುಂತಾದವುಗಳ ಸಮಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ, ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತ- ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಪೂರ್ಣವಾದ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೂ ಘನ ವಿದ್ವಾಂಸರುಗಳ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೊಂಡ ವಿದ್ವದ್ಗೋಷ್ಠಿಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ವಿದ್ವತ್ಪೂರ್ಣವಾದ ಭಾಷಣಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೇಷ್ಠ ವಿದ್ವಾಂಸರಾದ ಇವರ ಪಾಂಡಿತ್ಯವನ್ನು ಮನಗಂಡ ಚಿತ್ರದುರ್ಗದ ಶ್ರೀ ಮುರುಘಾ ಜಗದ್ಗುರು ಬೃಹನ್ಮಠಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀಮುರುಘರಾಜೇಂದ್ರ ಮಹಾ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ಪಟ್ಟಾಧಿಕಾರ ಮಹೋತ್ಸವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ದಿ. 14-10-64 ರಂದು "ಸಾಹಿತ್ಯಭೂಷಣ" ಎಂಬ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯನ್ನು ಆಶೀರ್ವಾದ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನೀಡಿ ಗೌರವಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀಯುತರು ಶ್ರೀ ಮಠದಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಸೇವೆ ಗಣನೀಯವಾದದು. ಹಗಲೆನ್ನದೆ, ಇರುಳೆನ್ನದೆ, ತಮ್ಮ ದೇಹವನ್ನು ಗಂಧದ ಕೊರಡಿನಂತೆ ತೇದಿದ್ದಾರೆ.

ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಹೊತ್ತುಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದೆಲ್ಲ ವೇಳೆ ಶ್ರೀ ಮಠದಲ್ಲಿಯೇ ಅವರ ಓಡಾಟ. ಮಠದ ಎಲ್ಲಾ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗಿ. ಹೀಗೆ ತಮ್ಮ ಅವಿಶ್ರಾಂತ ಸೇವೆಯಿಂದ ಅವರು, ಪರಮಪೂಜ್ಯ ಡಾ. ಶ್ರೀ ನಿ. ಪ್ರ. ಸ್ವ. ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶಿವಕುಮಾರ ಮಹಾ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಅನುಗ್ರಹ ಮೆಚ್ಚುಗೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಪರಮಪೂಜ್ಯಶ್ರೀಗಳವರು "ಶ್ರೀಯುತ ಬಿ. ಗಂಗಪ್ಪ ಇವರು ಸಂಸ್ಕೃತ ಮಹಾ ಪಾಠ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ 41 ವರ್ಷ ಪರ್ಯಂತ ಸಹ ಉಪಧ್ಯಾಯ ವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕ ಹುದ್ದೆಯವರೆಗೂ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರೌಢಿಮೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಸಾರವನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಭೋಧನಾ ವಿಷಯವ ಜೊತೆಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಾ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ ಮಠದ ಸೇವಾ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾಯೇನ-ವಚಸಾ-ಸ್ತುತ್ಯವಾದ ಸೇವೆಯನ್ನು ಗೈದಿರುತ್ತಾರೆ........" ಮುಂತಾಗಿ ಮೆಚ್ಚಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪತ್ರವನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದಲ್ಲದೇ ಶ್ರಿ ಶ್ರೀಗಳವರ ರಜತ ಮಹೋತ್ಸವ ಹಾಗೂ ಸುವರ್ಣ ಮಹೋತ್ಸವಗಳಂಥ ಅಪೂರ್ವ ಸಮಾರಂಭಗಳ ಮಹಾಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಯುತರು ಸನ್ಮಾನಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ.

"ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ" ಮಾಸ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಪ್ರಾರಂಭಿಕಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಯುತರು ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಸೇವೆ ಸ್ತುತ್ಯವಾದುದಾಗಿದೆ.

ಈಗಲೂ ಅರವತ್ತುವರ್ಷದಾಟಿರುವ ಶ್ರೀಯುತರು ಸಂಸ್ಕೃತವನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲು ಬರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸ್ವ-ಸಂತೋಷದಿಂದ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಪ್ರತಿಫಲಾಪೇಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲದೆ ಬೋಧನೆಗೈಯುತ್ತಾ ಸಂತೃಪ್ತ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. "ನಿಷ್ಕಾಮ ಸೇವಾ ನಿಷ್ಠೆಯಲ್ಲಿ ಬದುಕಿನ ಸಾರ್ಥಕ್ಯವಿದೆ" ಎಂಬ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ಸುರ ಭಾರತಿಯ ಸೇವೆಗೈಯುತ್ತಿರುವ ಶ್ರೀಯುತರ ಸೇವಾಪೂರ್ಣ ಬದುಕು ಅನುಕರಣೀಯ ಆದರ್ಶನೀಯ.

"ವೇದ ವಿದ್ವಾಂಸರಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಕೆಂಪನಂಜಯ್ಯಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳವರಿಗೆ ಸನ್ಮಾನ"

ವೇದ ವಿದ್ವಾಂಸರಾಗಿ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗೇಶ್ವರ ಸಂಸ್ಕೃತ ಮಹಾ ಪಾಠ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಲವು ವರ್ಷಗಳು ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದ ವಿದ್ವಾನ್ ಎನ್. ಕೆಂಪನಂಜಯ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಇವರಿಗೂ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಯವರು ಗೌರವಿಸಿ ಸನ್ಮಾನಿಸಿದುದುನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸ್ಮರಿಸಬಹುದು. ಶ್ರೀಯುತರು ವೇದ ಪಾಠ ಭೋಧನೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ ಮಠದಲ್ಲಿಯೂ ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಉತ್ತಮ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಸಂಸ್ಕೃತ ಮತ್ತು ವೇದ ವಿದ್ವಾಂಸರನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಗೌರವವಿಸಿ ಸನ್ಮಾನಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಇಂದು ಔಚಿತ್ಯಪೂರ್ಣವಾದುದು. ಗೌರವಿಸಿ ಪುರಸ್ಕರಿಸಿದ ಇಲಾಖೆಗೆ ಪತ್ರಿಕೆಯು ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತದೆ.

ಕನ್ನಡ ಕಡ್ಡಾಯ ಒತ್ತಾಯದ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ?

—ಮಹದೇವ ಬಣಕಾರ

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಬೆಳಗಾವಿಯಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯದ ಕಾರ್ಮಿಕ ಸಚಿವ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಅಜೀಜ್ ಸೇಠ ಅವರು ಅಲ್ಪ ಸಂಖ್ಯಾಂತರ ಮೇಲೆ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯನಾಗಿ ಹೇರುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ವಿರೋಧ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ತಮ್ಮ ಹೇಳಿಕೆಯಿಂದ ಕನ್ನಡ ಚಳವಳಿಗಾರರು ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿಕೃತಿಯನ್ನು ಸುಡುತ್ತಾರೆಂದೂ ಹೇಳಿದ ಅವರು ಅದರಿಂದ ತಾವು ಮತ್ತಷ್ಟೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗೆ ಬರುವುದಾಗಿ ನುಡಿದರು (ಕನ್ನಡ ಪ್ರಭಾ ೨೭-೮-೧೯೮೩) ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರು ಯಾರು ? ಭಾಷಾ ಅಲ್ಪ ಸಂಖ್ಯಾತರು ಯಾರು ? ಎಂಬುದನ್ನೇ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ಅಲ್ಪ ಸಂಖ್ಯಾತರು. ಅಂದರೆ ಇದೇ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ತಲೆತಲಾಂತರದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದು ಬಂದ ವರು. ಆಯಾ ಪ್ರಾಂತೀಯ ಬಹು ಭಾಷಾ ಸಂಖ್ಯಾತರ ಸಹೋದರರು. ಕನ್ನಡಿ ಗರ ಮೇಲೆ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಹೇಗೆ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ವಿಧಿಸುವುದಿಲ್ಲವೋ ಹಾಗೆಯೇ ಮುಸಲ್ಮಾನರ ಮೇಲೂ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಹೇರುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಉದ್ಭವಿಸು ವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಯನ್ನೇ ಅವರು ಮಾತೃಭಾಷೆ ಎಂದು ಗೌರವಿಸಬೇಕು.

ವಾಸ್ತವ ಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗಿದ್ದರೂ ರಾಜ್ಯ ಪುನರ್ ವಿಂಗಡಣೆಯ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಿಂದ ವರ್ಗಾಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ನೆರೆಯ ರಾಜ್ಯಗಳ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ 'ಭಾಷಾ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತ' ರೆಂದು ಗುರುತಿಸಿ, ಅವರು ತಾವು ಸಮಾವೇಶಗೊಂಡ ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಜನಾಂಗ, ಪರಿಸರ ಹಾಗೂ ಭಾಷೆಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವವರೆಗೆ ಮೊದಲಿನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವರಿದ್ದಂತೆ ಅವರವರ ಮಾತೃ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಂತದವರೆಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಕೇರಳ, ತಮಿಳುನಾಡು, ಆಂಧ್ರ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಂದ ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಭೂಭಾಗವು ವರ್ಗಾಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರೆ, ಅಥವಾ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದ ಭೂಭಾಗವು ಮೇಲೆ ಕಾಣಿಸಿದ ನೆರೆಯ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರೆ, ಅಂಥ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಗಡಿಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿರುವವರು ಭಾಷಾ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರು. ಆದರೆ ಮುಸ ಲ್ಮಾನರು ಯಾವ ರಾಜ್ಯದಿಂದ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ರಾಜ್ಯ ಪುನರ್ವಿಂಗಡಣಾ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ವರ್ಗಾಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರು ? ಮುಸಲ್ಮಾನರು ಅಲ್ಪ ಸಂಖ್ಯಾತರೇ ವಿನಃ ಭಾಷಾ ಅಲ್ಪ ಸಂಖ್ಯಾತರಲ್ಲ. ಅವರು ಅಚ್ಚ ಕನ್ನಡಿಗರು, ಕನ್ನಡಿಗರಷ್ಟೇ ಅವ

ರಿಗೂ ಸರ್ವವಿಧವಾದ ಹಕ್ಕುಗಳಿವೆ.

ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಮುಸಲ್ಮಾನರ ಮೇಲೆ ಒತ್ತಾಯವಾಗಿ ಹೇರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಕನ್ನಡವನ್ನು ಕಲಿಯುವುದು, ಕನ್ನಡವನ್ನು ಗೌರವಿಸುವುದು ಅವರ ಆಜನ್ಮ ಹಕ್ಕು. ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವ ಅಜೀಜ್ ಸೇಠರು ಇದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಲ್ಲದೆ ತಾನುಣ್ಣುವ ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲೇ ಹೊಲಸು ತುಂಬಬಾರದು. ಹಾಗೂ ಜನರನ್ನು ಭಾವೋದ್ರೇಕಗೊಳಿಸುವ ಜಾತಿ ಆಧಾರಿತ ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿ, ಸಾಮಾಜಿಕ ನೆಮ್ಮದಿಗೆ ಭಂಗವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಬಾರದು, ನನ್ನ ಹೇಳಿಕೆಯಿಂದ ಕನ್ನಡ ಚಳುವಳಿಗಾರರು ನನ್ನ ಪ್ರತಿಕೃತಿಯನ್ನು ಸುಡುತ್ತಾರೆ ಅದರಿಂದ ನಾನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗೆ ಬರುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೆ ಶ್ರೀ ಅಜೀಜ್ ಸೇಠರು 'ಒಂದು ದಿನ ಬತ್ತಲೆಯಾಗಿಯೇ ವಿಧಾನ ಸೌಧವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಲಿ' ಪತ್ರಿಕೆಗಳೆ ಅವರ ಭಾವಚಿತ್ರ ಸಹಿತ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಚಾರವನ್ನು ನೀಡುತ್ತವೆ.

'ನಾನು ಎಂದೂ ಕುರ್ಚಿಯ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿಲ್ಲ, ಕುರ್ಚಿಯೇ ನನ್ನ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿದೆ' ಎಂದಿದ್ದಾರೆ, ಆಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಏನನ್ನೂ ಹೇಳಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರ ರಾಜಕೀಯ ಜೀವನದ ಚರಿತ್ರೆಯೇ ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿ. ಇನ್ನುಮೇಲಾದರೂ ಕನ್ನಡವನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವ ಹಾಗೂ ಕನ್ನಡಿಗರನ್ನು ಕೆರಳಿಸುವ, ಹಾಗೂ ಜಾತೀಯತೆಯ ವಿಷಬೀಜವನ್ನು ಬಿತ್ತುವ ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನು ನೀಡದಿರಲಿ, ತಮಗೂ ತಾವು ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಇರುವ ಪಕ್ಷಕ್ಕೂ ಕೆಟ್ಟ ಹೆಸರು ಬರದಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಿ ಎಂದು ವಿನಯ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು, ಭಾಷಾ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರು ಯಾರು ? ಅವರಿಗೆ ಸಂವಿಧಾನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಯಾವ ಯಾವ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಕರ್ನಾಟಕವನ್ನೊಳಗೊಂಡಂತೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ರಾಜ್ಯಗಳು ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಸವಲತ್ತು ಹಾಗೂ ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನೂ ವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸಿವೆ ! ಭಾಷಾ ಅಲ್ಪ ಸಂಖ್ಯಾತರ ಹಿತರಕ್ಷಣೆ ಯಾವ ಯಾವ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಗಿದೆ ! ಈ ದೆಸೆಯಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕದ ಮೇಲ್ಮೆ ಏನು ? ಇತ್ಯಾದಿ ವಿಷಯಗಳನ್ನು "ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾ ಅಲ್ಪ ಸಂಖ್ಯಾತರ ಹಿತರಕ್ಷಣೆ" ಎಂಬ ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಇತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಇದಲ್ಲದೆ ಗೋಕಾಕ್ ವರದಿಯ ತಿರುಳೇನು ? ತತ್ ಸಂಬಂಧವಾದ ಸರಕಾರದ ಆಜ್ಞೆ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡವನ್ನು ಆಡಳಿತ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಜಾರಿ

42 ನೇ ಪುಟ ನೋಡಿ

9 ನೇ ಪುಟದಿಂದ ಚಿಂತನ

ಇದಲ್ಲದೆ ಹಸಿದವನಿಗೆ ಅನ್ನ ನೀಡುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಮಾನವೀಯ ಕಾರ್ಯ ; ಅದು ಧರ್ಮ :

ಹಸನಾಗಿ ಬದುಕುವಡೆ ಕುಶಲನೆಂದೆನಿಸುವಡೆ
ಪಶುಪತಿಯು ಪದವ ಪಡೆಯುವಡೆ ಹಸಿದವನಿಗೆ
ಅಶನವನು ಇಕ್ಕು,

ಎಂದೂ, 'ಅನ್ನವನು ಇಕ್ಕುವ ಅನ್ಯಜಾತನೆ ಕುಲಜ' ಎಂದೂ ಸರ್ವಜ್ಞನು ಸಾರಿದನು. ಅನ್ನವನು ಇಕ್ಕುವುದು ನನ್ನಿಯನು ನುಡಿಯುವುದು ಸೌಹಾರ್ದದ ನೆಲೆಗಟ್ಟನ್ನು ಪಡೆದು, ನಿಂತಲ್ಲೇ ಸ್ವರ್ಗ ಸೃಷ್ಟಿಸಲು ಸಾಧಕವೆಂಬುದನ್ನು ನಮ್ಮ ಕವಿಗಳು, ದ್ರಷ್ಟಾರರು ಎಷ್ಟು ತಿಳಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿದರು ? ನಾವು ಕೇಳಬೇಕಲ್ಲ ?

ಹಂಚಿ ಉಣ್ಣುವುದು ಎಂದರೆ ಬರೀ ತಿಂಡಿ–ತೀರ್ಥವೆಂದು ಮಾತ್ರ ಅರ್ಥವಲ್ಲ. ತಾನು ಅನುಭವಿಸಿದ ಸುಖಸಂತೋಷ, ಸಿರಿಸಂಪದ ಇವು ಸ್ವಲ್ಪ ಭಾಗವಾದರೂ ಉಳಿದವರಿಗೆ ಸಲ್ಲಲೆಂಬ ಸದ್ಭಾವನೆ ದೊಡ್ಡದು. 'ಕಲಿತ ಬಿಜ್ಜೆಯ ಬಲ್ಲರಿಗೆ ಕೇಳಿಪುದರಿಂದೈಸೆ ಫಲ' ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ ಸಂಚಿಯ ಹೊನ್ನಮ್ಮ. ಕಾವ್ಯ ಓದಿ, ಶಾಸ್ತ್ರಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದವ ತನ್ನ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡ ಜ್ಞಾನಾನುಭವದ ಜ್ಯೋತಿಯಿಂದ ತನ್ನ ಮನವ ಬೆಳಗಿಸಿಕೊಂಡಂತೆ, ತನ್ನ ಕೆಲವು ಸಹಜೀವಿಗಳ ಎದೆಯ ಪ್ರಣತಿಯನ್ನಾದರೂ ಹಚ್ಚಿಟ್ಟರೆ ತನ್ನ ಕಲಿಕೆ ಸಾರ್ಥಕ. ಹಾಗೆಯೇ ಧನಿಕರು, ಉಳ್ಳವರು, ದರಿದ್ರರಿಗೆ, ಇಲ್ಲದವರಿಗೆ ಉದಾರವಾಗಿ ನೀಡಿ, ತನ್ನಂತೆ ಪರರ ಬಗೆವುದು ದೈವೀಗುಣ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಗುಣ ಬೆಳೆದಂತೆಲ್ಲಾ ಸುಖಶಾಂತಿ ನೆಮ್ಮದಿಗಳು ನೆಲೆಪಡೆಯುತ್ತವೆ. ಕೊಲೆ, ಸುಲಿಗೆ, ವಂಚನೆಗಳು ದೂರಾಗುತ್ತವೆ.

ಹೀಗೆ ಅನಧಿಕೃತ, ಆದರೆ ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಹಂಚಿಕೆ, ಕೊಡು-ಕೊಳಿಕೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ನಡದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ವಿಚಾರವಿದೆ. ಉಳ್ಳವನು ತಾನು ನೀಡುವಾಗ ತಾನು ದೊಡ್ಡವನೆಂಬ, ದಾನಶೂರನೆಂಬ ಭಾವ ಅವನಲ್ಲಿ ಮೂಡಬಾರದು ; ಸ್ವೀಕರಿಸುವವನಿಗೆ ತಾನು ಕೀಳೆಂಬ ನೀಚಭಾವವೂ ಸುಳಿಯಬಾರದು ; ಕೃತಜ್ಞತಾ ಭಾವವಿದ್ದರೆ ಸಾಕು. 'ಸರ್ವರಿಗೆ ಸಮಪಾಲು, ಸರ್ವರಿಗೆ ಸಮಬಾಳು' ಎಂಬ ತತ್ತ್ವ ಸಾರ್ಥಕವಾಗುವುದು ಇಂಥ ಆರೋಗ್ಯಕರವಾದ ಸಂವೇದನೆಯಿಂದ.

ಕೆರೆಕಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಕೋಡಿ, ತೂಬುಗಳನ್ನಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಹೆಚ್ಚು ನೀರು ಹರಿದರೆ ಅದು ಕೆರೆಯ ಏರಿಯನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡದೆ ಕೋಡಿಯ ಮೂಲಕ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಸಂಗ್ರಹಗೊಂಡ ನೀರನ್ನು ತೂಬಿನ ಮೂಲಕ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಅದರಂತೆ ಸಂಗ್ರಹಗೊಂಡ ಹಣ, ಜ್ಞಾನ, ಅನುಭವ ಅಗತ್ಯವಿರುವವರ ಕಡೆಗೆ ಉಕ್ಕಿ ಹರಿಯಬೇಕು. ಇಲ್ಲವೇ ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಏರ್ಪಾಡಿನಿಂದ ಹೊರ

ಸೂಸಿ ಉಳಿದವರ ತಣಿಸಬೇಕು. ಹಣವುಳ್ಳವರಲ್ಲಿ ದಾನಧರ್ಮಪರೋಪಕಾರಗುಣಗಳು ಇದ್ದುವೆಂದರೆ ಬಂಗಾರಕ್ಕೆ ಸುವಾಸನೆಯೂ ಸೇರಿದಂತೆಯೆ. ಅದರಿಂದಲೇ ಸೋಮೇಶ್ವರಶತಕದಲ್ಲಿ 'ಧನಮುಳ್ಳಂ ತ್ಯಾಗಿಯಾಗಲ್....ದೊರೆವೋಲ್ ಚಿನ್ನಕೆ ಸೌರಭಂ' ಎಂಬ ಮಾತು ಬಂದಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಳ್ಳುಣಿಸು, ಒಳ್ಮಾತು, ಸದ್ವಿಚಾರಗಳನ್ನೂ ನಾವು ನಾಲ್ಕು ಜನಕ್ಕೆ ಹಂಚಿ ಉಣ್ಣ ಕಲಿಯಬೇಕು. ಆಗ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಸುಜ್ಞಾನ ಪ್ರಕಾಶ, ಶಾಂತಿ ಸಮಾಧಾನ. ಹಂಚುವುದೆಂದರೆ ಸಮ್ಮದನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಲ್ಲ, ಹಂಚುವುದರ ಮೂಲಕ ಅದನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಯಾರಿಗೆ ಬೇಡ?

(ಆಕಾಶವಾಣಿಕೃಪೆ)

ಕನ್ನಡ ಕಡ್ಡಾಯ ಒತ್ತಾಯದ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ? (40 ನೇ ಪುಟದಿಂಡ)

ಗೊಳಿಸಬೇಕು ? ಇಂಗ್ಲೀಷಿನವರಿಂದ ಕನ್ನಡವು ಹೇಗೆ ಆಡಳಿತ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಬಳಕೆಯಾಗಿತ್ತು ?

ಇತ್ಯಾದಿ ಮಹತ್ವದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಿಗರ ಎದುರಿಗಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ೧೯೮೨ ನೇ ನವ್ಹೆಂಬರ್ ೯ ರಂದು ಭಾರತದ ಪ್ರಧಾನಿ, ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿ ಮತ್ತು ಉಪರಾಷ್ಟ್ರಪತಿಗಳಿಗೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮನವಿಯನ್ನು ಅವಗಾಹನೆಗೆ ಕಳಿಸಿದ್ದೇನೆ. ರಾಜ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರ ಸರ್ವಾಂಗೀಣ ಔನ್ನತ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಜನತೆಯ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿ ಚುನಾಯಿತರಾದ ಶಾಸಕರು ಈವಿಷಯವನ್ನು ಪಕ್ಷರಹಿತ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿ ತಮ್ಮ ಸಲಹೆ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ನೀಡಬೇಕಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ.

ಆರು ಅಹಿತರು ನಿನಗೆ ?

—ಸಿದ್ದಯ್ಯ ಪುರಾಣಿಕ್.

ಯಾರು ಅಹಿತರು ನಿನಗೆ ಈ ಮೂವರೊಳಗೆ ?
ನೀನಿತ್ತ ಕಸ ನುಂಗಿ ರಸವನೀಯುವ ಮಣ್ಣೊ ?
ಬೆಂಕಿಯೊಳು ಸುಟ್ಟು ಅಲಂಕಾರವಾಗುವ ಹೊನ್ನೊ ?
ಬಾಳ ಹಣತೆಯೊಳೆಣ್ಣೆಯಾಗಿ ಉರಿಯುವ ಹೆಣ್ಣೊ ?
ಯಾರು ಅಹಿತರು ನಿನಗೆ ಈ ಮೂವರೊಳಗೆ ?

ಪ್ರಾಣ ದೇವನ ಸಾಕಿ ಸಲಹುತಿಹ ತನುವೊ ?
ಮೂಲೋಕದೊಡೆಯನನೆ ಮಡಗಿಕೊಳ್ಳುವ ಮನವೋ ?
ತನ್ನ ನಿತ್ತನ್ಯರಿಗೆ ಹಿತವೀವ ಧನವೋ ?
ಯಾರು ಅಹಿತರು ನಿನಗೆ ಈ ಮೂವರೊಳಗೆ ?

ಆಯ್ದ ಕವನಗಳು

ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಬಸವ ಜಯಂತಿ

—ಹೆಚ್. ವಿ. ವೀರಭದ್ರಯ್ಯ

(ತಾ॥ 18–4–83 ರಂದು ಕಿರು ಕೊಡಲಿಮಠ, ಕೊಡ್ಲಿಪೇಟೆ, ಉತ್ತರ ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಬಸವ ಜಯಂತಿ ಮತ್ತು ನೂತನ ಚರ ಪಟ್ಟಾಧಿಕಾರ ಸಮಾರಂಭಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಆಶೀರ್ವಚನ ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಗಳವರಿಂದ.)

ಕಿರು ಕೊಡಲಿಮಠ ಪ್ರಾಚೀನವಾದುದು. 1976 ರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಠದ ಹಿಂದಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಗುರುಸಿದ್ಧ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಲಿಂಗೈಕ್ಯರಾದರು. ಅವರ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿ ಶ್ರೀ ಸದಾಶಿವ ಶಿವಾಚಾರ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅಧಿಕಾರ ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮಠದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ, ನೂತನ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಗಳು ಮತ್ತು ಈ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಭಕ್ತರ ಮೇಲಿದೆ ಶ್ರೀಮಠದ ಭಕ್ತರ ಸಹಕಾರ ತುಂಬಾ ಅಗತ್ಯವಾದುದು. ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮಗುರುಗಳು ಅನಾದಿಕಾಲದಿಂದಲೂ ನಾಡಿನುದ್ದಕ್ಕೂ ಅನೇಕ ಮಠ ಮಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಸಮಕಾಲಿನ ಜನತೆಯನ್ನು ಸರ್ವಾಂಗೀಣ ಉನ್ನತಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಧಾರ್ಮಿಕ ಭಾವನೆಯು ನೆಲೆಗೊಳ್ಳಲು ತಮ್ಮ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಕುರುಹಾಗಿ ಈ ಮಠಗಳೂ ಇಂದಿಗೂ ಆವಿಧ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದಿರುವುದು ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿವೆ. ಈ ಭಾಗದ ಜನತೆಯು ಆ ವಿಧವಾದ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಅನುದಿನವೂ ಪಡೆಯಲೆಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇವೆ.

ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮ ವಿಶ್ವಧರ್ಮದ, ಇಷ್ಟಲಿಂಗೋಪಾಸನೆ, ಅಷ್ಟಾವರಣ, ಷಟ್ಸ್ಥಲ, ಪಂಚಾಚಾರಗಳು ಈ ಧರ್ಮವನ್ನು ಆ ಮೇಲ್ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹೊಯ್ದಿವೆ. ಇವುಗಳು ಜಗತ್ತಿನ ತಾರಕ ಮಂತ್ರವಾಗಿವೆ. ಅಂತೆಯೇ ಜಗತ್ತಿನ ತಾರಕವಾದ ಧರ್ಮ ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮ. ಆ ತಾರಕವಾದ ಅನುಕೂಲ ಸರ್ವರಿಗೂ ದೊರಕಬೇಕು. ಇತರರೂ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಬಾಳನ್ನು ಹಸನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ತವಕಪಟ್ಟು ಜಗತ್ತಿನ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕೆ ತನ್ನನ್ನೇ ಮೀಸಲಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮ ಶ್ರೀ ಬಸವಣ್ಣನವರು. ಬಸವಣ್ಣನವರು ಸಮಗ್ರ ಕ್ರಾಂತಿಯ ಮೂಲಪುರುಷ. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಜನ್ಮವೆತ್ತಿ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಬೇಕಾದರು. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕದ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಬೆಳಗಿದರು.

ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಪವಾಡವನ್ನು ಮಾಡಿದ ಪವಾಡಪುರುಷರು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಕಾಣಸಿಗುತ್ತಾರೆ. ಕೇವಲ ಪವಾಡಗಳಿಂದ ಯಾರೂ ದೊಡ್ಡವರೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಬಸವಣ್ಣನವರೂ ಕೆಲವು ಪವಾಡಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಅವರು ಅದಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೇ ಮನ ಸೋಲಲಿಲ್ಲ. ಬಸವಣ್ಣನವರು ಒಬ್ಬ ಪರುಷವ್ಯಕ್ತಿ, ಅವರ ನಡೆ ಪರುಷ, ನುಡಿ ಪರುಷ, ಮನ ಪರುಷ, ಭಾವ ಪರುಷ, ಹಸ್ತ ಪರುಷಗಳಾದ ಪಂಚ ಪರುಷಗಳ ಶ್ರೇಷ್ಠ ವ್ಯಕ್ತಿ ಬಸವಣ್ಣನವರು. ಇಲ್ಲಿ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸರ ಒಂದು ಕಥೆ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಒಮ್ಮೆ ಪರಮಹಂಸರ ಹತ್ತಿರ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಬಂದ. ಆತ ನಾನು ನಾಲ್ಕಾರು ವರುಷಗಳು ದೇಶಾಂತರ ಹೋಗಿ ಒಂದು ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಆ ಸಿದ್ಧಿಯೆಂದರೆ ಹರಿಯುವ ನದಿಯನ್ನು ನಡೆದುಕೊಂಡು ದಾಟುವುದು ಎಂದ. ಆಗ ಪರಮಹಂಸರು ಒಬ್ಬ ನಾವಿಕನನ್ನು ಕರೆದು ಈತನನ್ನು ಈ ದಡದಿಂದ ಆ ಕಡೆ ದಡಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಎಂಟು ಆಣೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಆತ ಸುಲಭವಾಗಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಆ ದಡ ಸೇರಿಸಿದ. ಅನಂತರ ಬಂದ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಪರಮಹಂಸರು ನಿನ್ನ ಸಿದ್ಧಿಯ ಕಿಮ್ಮತ್ತು ಕೇವಲ ಎಂಟು ಆಣೆ. ಈ ಎಂಟು ಆಣೆಯ ಕಿಮ್ಮತ್ತಿಗೆ ಇಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳು ವ್ಯಯಮಾಡಿದೆ. ಶ್ರಮವೆಷ್ಟು, ಇದರಿಂದ ಲಾಭ ಕಡಿಮೆ. ಮನುಷ್ಯ ಸಾಧಿಸಬೇಕಾದ್ದು ಕೇವಲ ಎಂಟಾಣೆ ಕಿಮ್ಮತ್ತಿನದ್ದಲ್ಲ, ಬೆಲೆ ಕಟ್ಟಲಾಗದಷ್ಟು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮಾನವತ್ವವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಆತನಿಗೆ ಪರಮಹಂಸರು ಹೇಳಿದರಂತೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಪವಾಡದಿಂದ ಸಾಧಿಸಬಹುದಾದರೂ ಅಷ್ಟೇ ಪ್ರಮಾಣದ್ದು. ಬಸವಣ್ಣನವರು ಪವಾಡ ಮಾಡಿದ್ದು ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿಕ್ಯ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಮೂಡಿಸಲು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಧಾರ್ಮಿಕ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅಷ್ಟೇ ಹೊರತು. ಪವಾಡವೇ ಅಂತಿಮವಲ್ಲ. ಆ ಕಾರಣ ಬಸವಣ್ಣನವರ ತತ್ತ್ವದರ್ಶನದ ಉದ್ದೇಶ ಜಯಂತಿಯ ಆಚರಣೆ ಭೀಕರ ಬಡತನದ ನಿವಾರಣೆ ಈ ತತ್ತ್ವಾನುಷ್ಠಾನದಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ, ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಬಾಳು ಸಮೃದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ.

ಬಸವಣ್ಣನವರನ್ನು ಕುರಿತು ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರು 1924 ರ ಬೆಳಗಾಂ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದರು. "ನಾನು ಕರ್ನಾಟಕದ ಜನತೆಗೆ ಹೊಸ ಸಂದೇಶವನ್ನು ನೀಡುವುದೇನಿಲ್ಲ, ಮಹಾತ್ಮ ಬಸವಣ್ಣನವರು ನೀಡಿರುವ ಸಂದೇಶಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದರೆ ಭರತಖಂಡ ಉದ್ಧಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ದೇವರು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಬಳಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಜೀವಿತದ ಉದ್ದೇಶ" ಎಂಬುದಾಗಿ.

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ಇಂದು ತಾನು ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆ, ನಿಷ್ಠೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಅಂತಹ ಜನಾಂಗದ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಬೇಕು. ಆಲಸ್ಯ

ಮನೋಭಾವ ತೊಡೆದುಹೋಗದ ಹೊರತು ಬದುಕು ಹಸನಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನ್ನದ ಕೂಗು ನಿಲ್ಲದವರೆವಿಗೂ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ ಬರದು. ಮೊದಲು ಅನ್ನ ಆನಂತರ ಬೌದ್ಧಿಕತೆ. ತದನಂತರದಲ್ಲಿ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನ, ಹಸಿದ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನ ತುಂಬುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಸಾಗಿದಾಗ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಜೀವನ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯ ಕಡೆಗೆ ಸಾಗುತ್ತದೆ, ದೇವದೇವನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ. ಆ ವಿಧವಾದ ಮಂಗಳ ಮುಹೂರ್ತವನ್ನು ಭಗವಂತನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಲೆಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇವೆ.

ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಸುಶ್ರಾವ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರವಚನ ಮಾಡಿದ ಶ್ರೀ ಚನ್ನಪ್ಪ ಎರೇಸೀಮೆಯವರು "ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯಂತೆ ಸೃಷ್ಟಿಯಿರುತ್ತದೆ" ಅಂದರೆ ನಮ್ಮ ಭಾವನೆ ವರ್ತನೆಗಳೆಲ್ಲವು ಪರಿಶುದ್ಧವಾಗಿರಬೇಕು ತಾನು ಒಳ್ಳೆಯವನಾದರೆ ಜಗತ್ತು ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಧರ್ಮರಾಯ ದುರ್ಯೋಧನರ ಮಹಾಭಾರತ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರವಾಗಿ ತಿಳಿಯಪಡಿಸಿದರು. "ಒಮ್ಮೆ ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಅವಧಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಧರ್ಮರಾಯನನ್ನು ನಿನಗೆ ಕೆಟ್ಟವರು ಎಷ್ಟು ಜನರು ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾರೆಂದು ಪಟ್ಟಿಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುವಂತೆ ಹೇಳಿದನಂತೆ. ಧರ್ಮರಾಯ ತಿಂಗಳನಂತರ ಬಂದು ನನಗೆ ಯಾರೂ ಕೆಟ್ಟವರೇ ದೊರಕಲಿಲ್ಲ ಎಂದನಂತೆ. ಅದೇ ಅವಧಿ ಕೊಟ್ಟು ದುರ್ಯೋಧನನಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯವರೆಷ್ಟು ಮಂದಿ ಸಿಗುವರು ಪಟ್ಟಿಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಾ ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ನನಗೆ ಒಬ್ಬರೂ ಉತ್ತಮರು ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳಲಿಲ್ಲ ಎಂದನಂತೆ". ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಮನೋಧರ್ಮ ಮುಖ್ಯ. ನಾವು ಇತರರನ್ನು ದೂಷಿಸುವುದು ತಪ್ಪಬೇಕು. ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಪುಷ್ಟೀಕರಿಸುವ "ಲೋಕದ ಡೊಂಕ ನೀವೇಕೆ ತಿದ್ದುವಿರಿ ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಮನವ ಸಂತೈಸಿಕೊಳ್ಳಿ, ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ತನುವ ಸಂತೈಸಿಕೊಳ್ಳಿ ಎಂಬ ಅಣ್ಣನವರ ವಾಣಿಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟರು. ಸಮಾರಂಭಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಮಠಗಳ ಹರಗುರು ಚರಮೂರ್ತಿಗಳೂ ಆಗಮಿಸಿದ್ದರು. ರಾತ್ರಿ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿ ನಾಟಕ ಮಂಡಲಿಯವರಿಂದ ಶ್ರೀ ಜಗಜ್ಜ್ಯೋತಿ ಬಸವೇಶ್ವರ ನಾಟಕವು ಅಭಿನಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ಸಲಹು ಸಿದ್ಧಲಿಂಗೇಶ

—ಗೊಳೂರ ಸಿದ್ಧವೀರಣ್ಣೊಡೆಯರ

ಶ್ರೀ ವಿಮಲಮುಕ್ತಿದಾಯಕ
ಪಾವನಮಯ ಪರಮಚರಿತ ಷಟ್‌ಸ್ಥಲನಾಯಕ
ಭೂವಿನುತ ಸಚ್ಚಿದಾತ್ಮಕ
ಭಾವಜಹರ ಸಲಹು ಸಿದ್ಧಲಿಂಗ ಸುದೇಶಿಕ.

ಸಣ್ಣ ಕಥೆಗಳು

—ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಎಲ್. ರಾಮುಸ್ವಾಮಿ, ಎಂ.ಎ., ನಿವೃತ್ತ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರು
(ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ ಸಂಸ್ಕೃತ ಕಾಲೇಜು)

ಧೈರ್ಯಸ್ಥನಾದ ಗುಜ್ಜಾರಿ.

ಜಿಡ್ಡು ದೇಹದ ಗುಜ್ಜಾರಿಯೊಬ್ಬನು ಸೇನಾಧಿಪತಿಯು ನಿಯಮಿಸಿದ್ದ ಸಮಿ
ತಿಯ ಮುಂದೆ ಸ್ವಯಂ ಹಾಜರಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು
ಬೇಡಿಕೊಂಡನು. ಆದರೆ ಸಮಿತಿಯು ಈತನ ಕುರೂಪನ್ನೂ ಕುಗ್ಗಿದ ಶರೀರವನ್ನೂ
ನೋಡಿ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದರು. ಆದರೂ ಧೈರ್ಯಗೆಡದೆ ಗುಜ್ಜಾರಿಯು ಸೇನಾಧಿಪತಿಯ
ಬಳಿಗೇ ಹೋಗಿ ದಾಖಲ್ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು. ಅಲ್ಲೂ ಇವನಿಗೆ ಪುರ
ಸ್ಕಾರ ದೊರೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಮೊದಲನೇ ಯುಧ್ದಗಳಲ್ಲೊಂದು ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ, ಅವನು
ಸೈನ್ಯಾಧಿಪತಿಯ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಓಡಿ ಬಂದು ಬಹು ಸಂತೋಷ ಮತ್ತು ಉತ್ಸಾಹ
ದಿಂದ—"ನೋಡಿದಿರಾ! ತಾವು ನನ್ನನ್ನು ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ ಆದರೂ
ನಾನು ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿ ಕಾದಾದಿದುದನ್ನು ಯಾರೂ ತಪ್ಪಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ನಿಜ
ವಾಗಿಯೂ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಕಾದಾಡಿದೆ. ನನಗೆ ಏಟೂ ಸಹ ಬಿದ್ದಿದೆ ಎಂದು
ಮುಂತಾಗಿ ಹೇಳಿದನು. ಸೈನ್ಯಾಧಿಪತಿಗೆ ಇವನ್ಯಾರು ಎಂಬುದು ನೆನಪಾಯ್ತು.
ಆಗ ಅವರು "ಶಹಬಾಸ್" ಎನ್ನುತ್ತಾ "ನಿನಗೆ ಗಾಯವೆಲ್ಲಿಹಾಗಿದೆ" ಎಂದರು.
ಆಗ ಅರಿಯದ ಗುಜ್ಜಾರಿಯು ದಿಗ್ಭ್ರಾಂತನಾಗಿ ಕ್ಷಣಕಾಲ ನಿಂತಿದ್ದು, ನಂತರ,
ತನಗಿದ್ದ ಭುಜದ ಒಂದು ಗಾಯವನ್ನು ತೋರಿಸಿದಾಗ—ಸೈನ್ಯಾಧಿಪತಿಯು "ಛೀ!
ಅದು ಶತ್ರುಗಳಿಗೆ ಹೆದರಿ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿ ಓಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಬಿದ್ದ ಪೆಟ್ಟಾಗಿರಬಹುದು.
ನನಗೆ ಗೊತ್ತು ನೀನೆಂದಿಗೂ ನಿಜವಾದ ಸೈನಿಕನಾಗಲಾರೆ" ಎಂದು ಹಿಯಾಳಿಸಿ
ದನು. ಈ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಲಜ್ಜಿತನಾಗಿ ವ್ಯಾಕುಲಪಟ್ಟು ಬಡಪ್ರಾಣಿ ಸುಮ್ಮನೆ
ಹೊರಟುಹೋದನು. ಬೇರೊಂದು ಸಮರವು ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿತ್ತು, ಅದು ಇನ್ನೂ
ಮುಗಿಯುವ ಮುನ್ನವೇ ಈ ಗುಜ್ಜಾರಿಯು ಸೈನ್ಯಾಧಿಪತಿಯ ಮುಂದೆ ಹಾಜರಾ
ದನು. ಆತ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಹೀಗೆಂಧನು—"ಈ ಬಾರಿ ಮತ್ತೆ ಏಟು ತಿಂದಿದ್ದೇನೆ.
ಆದರೆ ಹಿಂಬಾಗದಲ್ಲಿಲ್ಲ" ತನ್ನ ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಬಲವಾಗಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಪೆಟ್ಟನ್ನು ತೋ
ರಿಸುತ್ತಾ ಆ ಧೈರ್ಯಶಾಲಿ ಗುಜ್ಜಾರಿಯು ಸೈನ್ಯಾಧಿಪತಿಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು
ಪ್ರಾಣ ಬಿಟ್ಟನು.

"ಆಸರೆ"

—ನ. ತಿ. ರಾಮುಕೃಷ್ಣಯ್ಯ

ಹಾಲಿನ ಬಟ್ಟಲು ಹಿಡಿದು ಅನಿತಾಳ ಕೋಣೆಯ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಸರಿಸಿ ಒಳ
ಬಂದ ಮಮತ ಕತ್ತಲಲ್ಲಿಯೇ ತಡಕಾಡಿ ಸ್ವಿಚ್ ಹಾಕಿದಳು. ಬಾಗಿಲ ಕಡೆಗೆ ಬೆನ್ನು
ಮಾಡಿ ಅರಾಮುಕುರ್ಚಿಯ ಮೇಲೆ ಅಡ್ಡಾಗಿದ್ದ ಅನಿತಾ ಎದುರಿನ ಕಿಟಕಿಯಿಂದ
ಕಾಣುತ್ತಿರುವ ದೂರದ ನಕ್ಷತ್ರವನ್ನು ಎಣಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ನೇರದೃಷ್ಟಿಬೀರಿ ನಿಧಾನ
ವಾಗಿ ಉಸಿರೆಳೆಯುತ್ತಾ ಕುಳಿತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು ದೀಪ ಹಾಕಿದರೂ
ತಿರುಗಿ ನೋಡದ ಅವಳ ಆ ಭಂಗಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಮಮತಳ ಹೆಣ್ಣುಹೃದಯ ಕರಗಿ
ನೀರಾಯಿತು. ಭುಜ ಅಲುಗಿಸಿ "ತಗೋ....ಅನಿತಾ ಇದಿಷ್ಟು ಹಾಲು ಕುಡಿದುಬಿಡು
ತಾಯಿ" ಎಂದು ಎಳೆಯ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮುದ್ದಿಸುವಂತೆ ಅವಳ ಗಲ್ಲದ ಮೇಲೆ ಕೈ
ಆಡಿಸಿದರು. ಕೈಎಲ್ಲಾ ಒದ್ದೆಯಾದಾಗ ಸರ್ರನೆ ಅವಳ ಮುಖವನ್ನು ತನ್ನೆರಡು ಕೈ
ಗಳಿಂದ ತಿರುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಅತಿ ಮಮತೆಯಿಂದ ನೋಡಿದಳು. ಕೆಂಡ ಕಾರುವಷ್ಟು
ಕೆಂಪಾದ ಕಣ್ಣು ತಡೆಯದ ಕಂಬನಿಸಾಗರದಿಂದ ಸ್ನಾನಮಾಡಿದ ಅನಿತಾಳ ಕೆನ್ನೆ
ಹಣ್ಣಾಗಿ ಊದಿ ನಿಂತು ಎಂತಹ ಕಲ್ಲು ಹೃದಯವನ್ನು ಕರಗಿಸುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು.
ತಾಯಿ ಅಗಲಿದ ಹಸುಳೆಯನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡಂತೆ ಅನಿತಾಳ ತಲೆಯನ್ನು ತನ್ನೆದೆಯಲ್ಲಿ
ಬಂಧಿಸಿ ಮನಸಾರೆ ಅತ್ತಳು ಮಮತ. "ನನಗೆ ಗೊತ್ತು ಅನಿತಾ ನಿನ್ನ ಸಂಕಟ,
ನಿನ್ನ ವ್ಯಥೆ, ನಿನ್ನ ದುಃಖ ಎಂತಹ ಕಠೋರವಾದುದೆಂದು. ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದ ವಿಧಿ
ಲಿಖಿತವನ್ನು ಯಾರಿಂದ ತಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯ ಹೇಳು ತಾಯಿ? ಮಾತನಾಡು. ಮನಸಾ
ವಾಚಾಳಿಯಾದ ನೀನು ಮೂಕಿಯಾಗಿಬಿಟ್ಟೆಯಾ? ಏಕೆ ನನ್ನೊಡನೆ ಮಾತನಾಡ
ಬಾರದೆಂದು ಪಣ ತೊಟ್ಟೆಯಾ? ಹೇಳು ಅನಿತಾ ಹೇಳು" ಎಂದು ಬಡಬಡನೆ
ಗೋಡೆಗೆ ತಲೆಯನ್ನು ಚಚ್ಚಿಕೊಂಡರೂ ತಲೆ ಎತ್ತಿ ನೋಡಲಿಲ್ಲ ಅನಿತಾ. ಮಮ–
ತಾಳ ತಾಳ್ಮೆ ಮಿತಿಮೀರಿತು. ತನ್ನ ಎಡಗೈಲಿದ್ದ ಸೀಸೆಯನ್ನು ಅನಿತಾಳ ಕಣ್ಣೆದುರು
ಹಿಡಿದು "ಕ್ಷಮಿಸು ಅನಿತಾ ನನ್ನಿಂದ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಿನಗೆ ಯಾವ ತೊಂದರೆಯೂ
ಆಗಲಾರದು" ಎಂದವಳೆ ಸರಸರನೆ ಸೀಸೆಯ ಮುಚ್ಚಳವನ್ನು ತೆರೆದು ಇನ್ನೇನು ತನ್ನ
ಬಾಯಿಗೆ ಸುರುವಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ತಟ್ಟನೆ ಅವಳೆದೆಯಿಂದ ತಲೆಎತ್ತಿ ಮಮ
ತಾಳ ಕೈಲಿದ್ದ ಪಾಷಾಣದ ಸೀಸೆಯನ್ನು ಕಿತ್ತು ಸಟ್ಟನೆ ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಆಚೆ ಬೀಸಿ
ಒಗೆದುಬಿಟ್ಟಳು.

ಮಮತಾಳ ಮಮತೆಯ ಎದೆಗೆ ತಲೆಯನ್ನು ಒತ್ತಿ ಇಟ್ಟು ಮಕ್ಕಳಂತೆ ಅತ್ತು

ಬಿಟ್ಟಳು. ಇಬ್ಬರೂ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗುವತನಕ ಅತ್ತು ದುಃಖದ ಕೋಡಿ ಬತ್ತಿ ಬರಡಾಗಿ ಸಾಂತ್ವನಕ್ಕೆ ಬಂ[illegible]ಲ್ಲ ಮಮತಾ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಎಂದೂ ನೋಯಿಸಲಾರೆ. ಎಷ್ಟು ಅತ್ತುಕರೆದರೂ ಹೋದ ತಂದೆ ಮರಳಲು ಸಾಧ್ಯವೇ?.... ಆದರೆ....ಇಂದಿನಂತಹ ತಪ್ಪನ್ನು ನೀನು ಮಾತ್ರ ಎಂದಿಗೂ ಮಾಡಬೇಡ ಮಮತಾ, ಇದಕ್ಕೆ ನನ್ನಣೆಯಿರುತ್ತದೆ. ಈ ದುಃಖದ ಆಕ್ರಂದನದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ನಾನಾಕೆಲಸ ಮಾಡ ಬೇಕಿತ್ತು. 'ಆದರೆ... ನಿನ್ನ ಪ್ರೇಮಹಸ್ತ ಪವಿತ್ರ ಆಸರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡದಿರು ವಾಗ... ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನುಂಗಿ ನಾನೇ ಕಲ್ಲಾಗಿ ಕುಳಿತಿರುವಾಗ ನೀನು... ಬೇಡ ಮಮತಾ....ಬೇಡ....ಎಂದು ಗೋಳಾಡಿದಳು. "ನೀನೇ ಹೇಳು ಮೂರು ದಿವಸ ಗಳಿಂದ ನೀರನ್ನೂ ಕುಡಿಯದೇ ಯಾರನ್ನೂ ನೋಡದೇ ಹೀಗೆ ಹುಚ್ಚಿಯಂತೆ ನೀನು ಕುಳಿತುಬಿಟ್ಟರೆ ನಾನೇಗೆ ತಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಿ" ಎಂದು ಹಾಲಿನ ಬಟ್ಟಲಿಗೆ ಕೈಹಾಕಿ ನೋಡಿದಳು ಮಮತ. ಹಾಲು ಆರಿ ತಣ್ಣಗಾಗಿತ್ತು.

"ಏಳು ಮುಖತೊಳಿ ಹಾಲು ಬಿಸಿಮಾಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಅವಳ ಕೈಹಿಡಿದು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು. ಹಾಲನ್ನೆ ಸ್ಟೌವಿನ್ನ ಮೇಲಿಟ್ಟು ಮುಖ ತೊಳೆಯಲು ತಣ್ಣೀರನ್ನು ಕೊಟ್ಟಳು. ಅಲ್ಲೇ ಮಣೆಯಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಹಾಲುಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಅನಿತಾಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಮಮತಾಳ ಮನಸ್ಸು ಕಸಿವಿಸಿಯಾಗಿ ಅಯ್ಯೋ ಪಾಪ ಎಂದು ಕನಿಕರಿಸಿತು. ಎಳೆಯ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಎಂತಹ ಮಾಯಲಾರದ ಬರೆ ಎಳೆಯಿತು ವಿಧಿ. ಮೂರೇ ದಿನಕ್ಕೆ ಮೈಮಾಂಸವೆಲ್ಲಾ ಕರಗಿ ಮೂಳೆಯ ಹಂದರ ವಾದ ಅನಿತಾಳನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಉಕ್ಕಿಬಂದ ಕಣ್ಣೀರಿಗೆ ಕಾರಣ ಹೇಳುವಂತೆ ಈರುಳ್ಳಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದಳು.

"ಕೆಲವುದಿನ ಬೇರೆ ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಸುತ್ತಾಡಿ ಬಂದರೆ ಹೊಸ ವಾತಾವರಣಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಅನಿತಾಳ ಸಧ್ಯದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸುಧಾರಿಸೀತೆಂಬ ಭರವಸೆಯಿಂದ ಯೋಚಿಸಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಉಸುರಿದ್ದಳು. "ಅನಿತಾ ನೀನು ಬಹಳ ದಿನಗಳಿಂದ ನೋಡ ಬೇಕೆಂದಿದ್ದ ನಂದೀಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಬರೋಣವೇ ನಾಳೆ? ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ತನಗಾ ಪ್ರಶ್ನೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದಲ್ಲವೆಂಬಂತೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಅನಿತಾಳನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಎಚ್ಚರಿಸಿ ಏನೆಲ್ಲಾ ಪಟ್ಟುಹಿಡಿದು ಕೊನೆಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿಯೇಬಿಟ್ಟಳು ಮಮತ. ರಾತ್ರಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಗಂಡನೆದುರು ತನ್ನ ಇಂಗಿತವನ್ನು ತೋಡಿಕೊಂಡಾಗ 'ಆಯ್ತು ಸಧ್ಯ ಅನಿತಾ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಳಲ್ಲಾ ಅದೇ ನಮ್ಮ ಪುಣ್ಯ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸಿಗರೇಟು ಹಚ್ಚಿದ.

ಮರುದಿನ ಮೂವರು ನಂದೀಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹೊರಟರು. ಬಸ್ಸು ನಂದೀಬೆಟ್ಟದ ತಿರುವು ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಣತಿಂದ ಹೆಬ್ಬಾವಿನಂತೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಸಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

(ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ) ○

LICI NCED TO P PAYMENT LICENCE NO. 3
SIDDAGANGA Reg. No. KRN Q-9

ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿ ಮುದ್ರಣಾಲಯ, ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ ಕ್ಷೇತ್ರ.